Verordening Jeugdhulp gemeente Buren

Memorie van toelichting

Deze algehele verordening is geschreven in begrijpelijke taal. Hierbij is constant de afweging gemaakt of de juridische waarde van de tekst in stand blijft bij het aanpassen van het woordgebruik. Ook is er waar mogelijk een eenduidige manier van schrijven toegepast. Er is geen was-wordt-tabel opgesteld omdat ervoor gekozen is de Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdwet gemeente Buren 2023 te separeren. De belangrijkste reden is de juridische basis van het aanvraagproces. Het aanvraagproces voor de Wmo volgt de specifieke regels van de Wmo 2015, inclusief een verplichte onderzoeksfase. De Jeugdwet kent geen eigen afwijkende aanvraagprocedure en volgt simpelweg de algemene regels uit de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Buren 2027 en de Verordening jeugdhulp gemeente Buren 2027 zijn hiertoe opgesteld.

Verordening jeugdhulp gemeente Buren 2027
Concept voor besluitvorming met verwerking van de adviezen van 22 en 28 september 2026

Bij publicatie:
Intitulé
Verordening jeugdhulp gemeente Buren 2027

De raad van de gemeente Buren;
gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van *27 oktober 2026*;
gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1, derde lid, van de Jeugdwet;
gelet op artikel 147 van de Gemeentewet;

overwegende dat:

- de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd;
- het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt;
- het noodzakelijk is om regels vast te stellen over:
    - de door het college te verlenen individuele voorzieningen en algemene voorzieningen;
    - de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van de ondersteuningsvraag en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
    - de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
    - de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet;
    - de waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan;
    - onder welke voorwaarden met een persoonsgebonden budget een persoon uit het sociale netwerk kan worden ingekocht.

besluit: vast te stellen de **‘Verordening jeugdhulp gemeente Buren 2027’**

Inhoud

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Hoofdstuk 2 Vormen van jeugdhulp

Hoofdstuk 3 Toegang en procedure

Hoofdstuk 4 Criteria voorzieningen

Hoofdstuk 5 Onderzoek en besluitvorming

Hoofdstuk 6 Individuele jeugdhulp voorzieningen

Hoofdstuk 7 Persoonsgebonden budget (pgb)

Hoofdstuk 8 Herziening en handhaving

Hoofdstuk 9 Waarborgen verhouding prijs en kwaliteit

Hoofdstuk 10 Klachten en medezeggenschap

Hoofdstuk 11 Slotbepalingen

Bijlage 1 Ontwikkelingstaken en opvoedingsopgaven

Toelichting Verordening jeugdhulp gemeente Buren 2027

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
   a. Aanvraag: een verzoek van een jeugdige of diens ouder(s) om een individuele voorziening, ingediend bij het college op de wijze als bedoeld in de Algemene wet bestuursrecht en deze verordening.
   b. Aanbieder: een natuurlijke persoon of rechtspersoon die jeugdhulp verleent op basis van een overeenkomst of subsidierelatie met de gemeente.
   c. Algemene voorziening: een vrij toegankelijke voorziening die zonder voorafgaand onderzoek of besluit kan worden gebruikt, gericht op lichte, kortdurende of preventieve ondersteuning.
   d. College: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Buren.
   e. Eigen kracht: de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige en diens ouder(s). Onder probleemoplossend vermogen wordt verstaan het vermogen om de ondersteuningsvraag zelf op te lossen, al dan niet met hulp van het vrijwillig betrokken sociale netwerk of beschikbare, passende algemene voorzieningen. De beoordeling vindt plaats met inachtneming van alle omstandigheden van het concrete geval en van de artikelen 14 en 15.
   f. Familiegroepsplan: het plan als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet, opgesteld door ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen uit de sociale omgeving van de jeugdige. In deze verordening wordt dit ook aangeduid als gezinsplan.
   g. Gebruikelijke hulp: de dagelijkse verzorging, opvoeding, begeleiding en het toezicht die, gelet op de leeftijd en ontwikkeling van de jeugdige, redelijkerwijs van ouders of verzorgers kunnen worden verwacht. Het college beoordeelt steeds de individuele omstandigheden volgens de artikelen 14 en 15.
   h. Goedkoopst adequaat: de minst kostbare voorziening van de voorzieningen die in de individuele situatie van gelijkwaardige kwaliteit, passend, toereikend en tijdig beschikbaar zijn.
   i. Ondersteuningsvraag: de door de jeugdige of diens ouder(s) geuite behoefte aan ondersteuning bij het opgroeien of opvoeden vanwege problemen of beperkingen.
   j. Individuele voorziening: een op de jeugdige of diens ouders toegesneden voorziening, verstrekt bij besluit van het college.
   k. Jeugdige: de persoon als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet.
   l. Ondersteuningsplan: het document waarin de uitkomsten van het gemeentelijke onderzoek, de doelen, de inzet van ondersteuning, de verantwoordelijkheden en de afspraken over evaluatie en bijstelling worden vastgelegd volgens artikel 13.
   m. Ouder: de persoon die onder het begrip ouder valt volgens artikel 1.1 van de Jeugdwet.
   n. Pgb (persoonsgebonden budget): een door het college verstrekt budget waarmee de jeugdige of diens ouder(s) zelf jeugdhulp kunnen inkopen.
   o. Regiebehandelaar: de daarvoor bevoegde behandelaar die de samenhang en voortgang van de behandeling bewaakt en zo nodig bijstelling organiseert. Welke beroepsgroep deze taak kan uitvoeren, volgt uit de professionele standaard voor de betreffende behandeling. BIG-registratie betekent inschrijving in het wettelijke register voor beroepen in de individuele gezondheidszorg.
   p. Sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de jeugdige of diens ouder(s) een sociale relatie onderhoudt, die bereid en in staat zijn tot het bieden van ondersteuning.
   q. Sociale basis: het geheel van informele sociale verbanden (zoals gezinnen, buurten, verenigingen en netwerken), aangevuld en ondersteund door lokale voorzieningen en organisaties.
   r. Voorliggende voorziening: een voorziening op grond van een andere wet die passend en toereikend is voor de ondersteuningsvraag en die voorgaat op een individuele voorziening jeugdhulp.
   s. Wet: de Jeugdwet.
2. Begrippen die in deze verordening worden gebruikt en niet zijn opgenomen in het eerste lid, hebben dezelfde betekenis als in de Jeugdwet, het Besluit Jeugdwet en de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 2. Reikwijdte van de verordening

Deze verordening geldt voor jeugdhulp waarvoor de gemeente Buren op grond van de Jeugdwet verantwoordelijk is. Zij geldt ook voor jeugdhulp die wordt ingezet bij jeugdbescherming of

jeugdreclassering. De uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering zelf valt buiten deze verordening, behoudens de bepalingen over de verhouding tussen prijs en kwaliteit.

Hoofdstuk 2 Vormen van jeugdhulp

Artikel 3. Algemene voorzieningen

1. Er is een aanbod aan algemene voorzieningen voor jeugd in de gemeente. Ook is er een laagdrempelig (cursus-)aanbod aan opvoed- en opgroeiondersteuning in de gemeente voor jeugdigen en hun ouders. Deze voorzieningen zijn vrij toegankelijk en kunnen ingezet worden om inzet van een maatwerkvoorziening te voorkomen of ondersteunen:
   a. informatie en (opvoed-)advies;
   b. jeugdgezondheidszorg;
   c. voorlichting, cursussen en trainingen;
   d. jeugdwelzijnswerk en jongerenwerk;
   e. schoolmaatschappelijk werk;
   f. algemeen maatschappelijk werk;
   g. opvoedondersteuning;
   h. preventieve lichte ambulante jeugdhulpverlening;
   i. cliëntondersteuning;
   j. vertrouwenspersoon jeugdhulp;
   k. meldpunt Veilig Thuis voor alle gevallen of vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling.
2. Het college kan nadere regels vaststellen over welke algemene voorzieningen op basis van het eerste lid beschikbaar zijn.

Artikel 4. Individuele voorzieningen jeugdhulp

1. De volgende vormen van individuele jeugdhulp zijn beschikbaar:

   a. hulp thuis of op een andere locatie zonder verblijf, zoals begeleiding, behandeling en geestelijke gezondheidszorg;

   b. hulp met verblijf, zoals pleegzorg, gezinshuiszorg en andere passende vormen van verblijf met begeleiding of behandeling;

   c. tijdelijke ontlasting van het gezin, zoals logeeropvang;

   d. specialistische hulp bij ernstige of complexe problemen, waaronder hoogspecialistische behandeling en hulp waarvoor bijzondere deskundigheid of voorzieningen nodig zijn;

   e. spoedhulp en crisisopvang;

   f. vervoer van en naar jeugdhulp, met inachtneming van artikel 18.

2. Het college kan nadere regels stellen over de uitvoering van het eerste lid. De toegang tot noodzakelijke jeugdhulp en de wettelijke aanspraken blijven daarbij gewaarborgd.

3. Het college maakt actuele informatie over het gecontracteerde aanbod beschikbaar via de gemeentelijke website of een door het college aangewezen informatievoorziening. Jeugdigen en ouders kunnen het gemeentelijke toegangsteam vragen om hulp bij het vinden van een passende aanbieder.

Hoofdstuk 3 Toegang en procedure

Artikel 5. Toegang via de gemeente

1. Jeugdigen en/of ouder(s) kunnen zich bij het college melden met een ondersteuningsvraag. Deze melding kan telefonisch, schriftelijk, digitaal of persoonlijk worden gedaan.
2. Het college informeert de jeugdige en/of zijn ouder(s) over de mogelijkheid om zich (gratis) te laten bijstaan door een onafhankelijke cliëntondersteuner of vertrouwenspersoon. Een onafhankelijke cliëntondersteuner biedt onafhankelijke ondersteuning en kan helpen bij het regelen van zorg en ondersteuning.
3. Na ontvangst van een ondersteuningsvraag neemt het college contact op overeenkomstig artikel 12, eerste lid.

Artikel 6. Toegang via huisarts, medisch specialist of jeugdarts

1. Een huisarts, medisch specialist of jeugdarts kan jeugdigen rechtstreeks verwijzen naar een algemene voorziening of een individuele voorziening.
2. In de regel verwijst een huisarts, medisch specialist of jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder die door het college is gecontracteerd.
3. Indien de verwijzing betrekking heeft op een individuele voorziening, verstrekt het college desgevraagd een beschikking.
4. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke voorziening.
5. Bij verwijzingen als bedoeld in dit artikel zorgt het college voor afstemming met andere voorzieningen overeenkomstig artikel 11 van deze verordening.
6. Het college kan nadere regels stellen over de uitvoering van dit artikel.

Artikel 7. Toegang via rechter of gecertificeerde instelling

1. Het college zorgt voor de inzet van jeugdhulp die door de rechter, het openbaar ministerie, de gecertificeerde instelling of andere in de Jeugdwet genoemde instanties noodzakelijk wordt geacht bij de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of strafrechtelijke beslissing.
2. Bij inzet van een niet-gecontracteerde aanbieder stemt het college met de verwijzende instantie af over kwaliteit, beschikbaarheid, financiering en uitvoering. Deze afstemming doet geen afbreuk aan de wettelijke bevoegdheden van de verwijzende instantie en de verplichting van het college om de noodzakelijk geachte jeugdhulp beschikbaar te stellen.
3. Voor de voorzieningen die via een jeugdstrafrechter of gecertificeerde instelling zijn toegekend verstrekt het college geen beschikking.
4. Het college maakt afspraken met de gecertificeerde instellingen en de rechterlijke macht over de vorm en inhoud van besluiten tot inzet van jeugdhulp en de wijze waarop het college hiervan in kennis wordt gesteld.
5. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke voorziening.
6. Bij verwijzingen als bedoeld in dit artikel zorgt het college voor afstemming met andere voorzieningen overeenkomstig artikel 11 van deze verordening.
7. Het college kan nadere regels stellen over de uitvoering van dit artikel.

Artikel 8. Aanvraag

1. Een ondersteuningsvraag kan telefonisch, schriftelijk, digitaal of persoonlijk bij het college worden gedaan. Het college registreert de ondersteuningsvraag, de ontvangstdatum en de gemaakte afspraken, ook bij telefonisch contact.

2. Het college bevestigt de ontvangst schriftelijk of digitaal en vermeldt wat het vervolg is, wie het aanspreekpunt is en hoe de jeugdige of diens ouder(s) kunnen reageren als de vastgelegde ondersteuningsvraag of afspraken niet juist zijn.

3. Bij ontvangst wijst het college op kosteloze onafhankelijke cliëntondersteuning en de onafhankelijke jeugdhulpvertrouwenspersoon. Het college biedt zo nodig hulp bij het vastleggen van de ondersteuningsvraag en het indienen van een aanvraag.

4. Een aanvraag om een individuele voorziening wordt schriftelijk ingediend. Dit kan ook via de door het college opengestelde digitale weg. Een ondertekend ondersteuningsplan geldt als aanvraag als de jeugdige of diens ouder(s) daarin om een besluit verzoeken. Een afzonderlijke schriftelijke aanvraag kan ook vóór afronding van het onderzoek worden ingediend.

5. Het college bevestigt de ontvangstdatum van de aanvraag. Het beslist binnen de toepasselijke wettelijke termijn of, als die ontbreekt, binnen een redelijke termijn volgens de Algemene wet bestuursrecht. Als niet binnen acht weken kan worden beslist, informeert het college de aanvrager binnen die termijn en noemt het een redelijke termijn waarbinnen het besluit wordt genomen. Opschorting is alleen mogelijk volgens de Algemene wet bestuursrecht.

6. In een acute situatie treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke voorziening.

Hoofdstuk 4 Criteria voorzieningen

Artikel 9. Criteria individuele voorzieningen

1. Het college verstrekt een individuele voorziening voor zover uit het onderzoek blijkt dat jeugdhulp noodzakelijk is wegens opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen of stoornissen en de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen ontoereikend zijn. Het betrekt daarbij de artikelen 13, 14 en 15. De wettelijke toegang via verwijzers blijft gelden.

2. Een ondersteuningsbehoefte die past bij de normale ontwikkeling leidt niet zonder meer tot een individuele voorziening. Het college onderzoekt altijd de aard en ernst van de problemen en de omstandigheden van de jeugdige en het gezin. Bijlage 1 is een hulpmiddel en geen zelfstandige uitsluitingsgrond.

3. Andere of algemene voorzieningen kunnen de noodzaak van een individuele voorziening alleen verminderen of wegnemen als zij daadwerkelijk beschikbaar, passend en toereikend zijn.

4. Kwaliteit, passendheid, veiligheid, continuïteit en tijdige beschikbaarheid staan voorop. Alleen als meerdere voorzieningen in het individuele geval gelijkwaardig en toereikend zijn, kan het college de minst kostbare kiezen.

5. De voorziening moet naar professioneel inzicht bijdragen aan het oplossen of verminderen van de ondersteuningsvraag of het behouden van noodzakelijke vaardigheden en functioneren. Het college betrekt beschikbare wetenschappelijke kennis, professionele richtlijnen en de individuele situatie. Het ontbreken van onderzoek naar een specifieke interventie is op zichzelf geen reden voor afwijzing.

6. Hulp die uitsluitend betrekking heeft op de eigen problemen van een ouder en geen jeugdhulp is volgens de Jeugdwet, valt buiten deze verordening. Het college beoordeelt afzonderlijk of de jeugdige of ouder daarnaast jeugdhulp nodig heeft en stemt af met andere ondersteuning volgens artikel 11.

Artikel 10. Weigeringsgronden

1. Het college weigert een individuele voorziening uitsluitend voor zover uit een zorgvuldig individueel onderzoek blijkt dat:

   a. de jeugdige en diens ouder(s), zo nodig met vrijwillige ondersteuning vanuit hun sociale netwerk, de noodzakelijke hulp zelf duurzaam kunnen bieden volgens de artikelen 14 en 15;

   b. gebruikelijke of bovengebruikelijke hulp in de concrete situatie redelijkerwijs kan worden geboden volgens de artikelen 14 en 15;

   c. een andere wettelijke voorziening of een algemene voorziening daadwerkelijk beschikbaar, passend en toereikend is;

   d. de gevraagde hulp niet noodzakelijk is of geen jeugdhulp is volgens de Jeugdwet;

   e. een minder kostbare voorziening van gelijkwaardige kwaliteit daadwerkelijk beschikbaar, passend en toereikend is; het college biedt in dat geval die voorziening aan;

   f. de aanvraag betrekking heeft op al gemaakte kosten en daardoor de noodzaak, omvang of kwaliteit niet meer kan worden vastgesteld; het college beoordeelt of de omstandigheden aanleiding geven tot toekenning met terugwerkende kracht;

   g. voor dezelfde hulp al financiering beschikbaar is en dubbele bekostiging zou ontstaan.

2. Voor een pgb gelden de artikelen 23 tot en met 28. De keuze voor een niet-gecontracteerde aanbieder vormt op zichzelf geen grond om een pgb te weigeren. Bij een wettelijke verwijzing wordt de wettelijke toegang tot noodzakelijke jeugdhulp gewaarborgd.

3. Als onvoldoende informatie beschikbaar is door gebrek aan medewerking, biedt het college eerst een redelijke mogelijkheid om de informatie aan te vullen en zo nodig ondersteuning daarbij. Het

onderzoekt of het ontbreken van medewerking verwijtbaar is. Het past de Algemene wet bestuursrecht toe en motiveert welke noodzakelijke beoordeling niet mogelijk is.

4. Het college motiveert een gehele of gedeeltelijke weigering op basis van de individuele omstandigheden. Beleidsregels kunnen de toepassing verduidelijken, maar geen nieuwe weigeringsgronden toevoegen.

Artikel 11. Afstemming met andere voorzieningen

1. Het college stemt de inzet van jeugdhulp af met andere maatschappelijke voorzieningen, waaronder in ieder geval voorzieningen op het gebied van gezondheid en zorg, onderwijs, kinderopvang, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen, participatie en schuldhulpverlening.
2. Het college bevordert de samenwerking met onder meer huisartsen, jeugdartsen, medisch specialisten, gecertificeerde instellingen, Veilig Thuis, onderwijsinstellingen, schuldhulpverlening, re-integratiediensten en andere relevante partijen, met het oog op een samenhangende aanpak en het voorkomen van tegenstrijdige of overlappende hulp.
3. Bij de afstemming weegt het college ten minste:
    a. de hulpbehoefte van de jeugdige of ouder;
    b. het eigen probleemoplossend vermogen en het sociaal netwerk;
    c. de effectiviteit en de volgorde van voorzieningen;
    d. de maatschappelijke kosten en baten op korte en lange termijn;
    e. de aard en intensiteit van de benodigde hulp;
    f. de belemmeringen door inkomens- of schuldenproblematiek en de noodzaak tot ondersteuning in werk & inkomen.
4. Het college draagt zorg voor de continuïteit van hulp en ondersteuning, in het bijzonder bij de overgang van jeugdhulp naar voorzieningen voor volwassenen (zoals onder de Zvw, Wlz, Wmo of andere domeinen) wanneer de jeugdige de leeftijd van achttien jaar bereikt.
5. Het college kan ter uitvoering van dit artikel beleidsregels of samenwerkingsafspraken vaststellen, waarin nadere invulling wordt gegeven aan de wijze van afstemming, de rolverdeling, verantwoordelijkheden, afspraken met ketenpartners en procedures voor signalering van werk-/inkomens- en schuldenproblematiek.

6. Bij samenhangende problemen op meerdere leefgebieden zorgt het college binnen zijn wettelijke taken voor afstemming van de ondersteuning. In het ondersteuningsplan wordt een aanspreekpunt voor de afstemming aangewezen en worden verantwoordelijkheden vastgelegd. Noodzakelijke jeugdhulp wordt niet uitgesteld uitsluitend omdat de afstemming met andere ondersteuning nog niet is afgerond.

Hoofdstuk 5 Onderzoek en besluitvorming

Artikel 12. Eerste contact en gesprek

1. Het college neemt na ontvangst van de ondersteuningsvraag zo spoedig mogelijk contact op met de jeugdige of diens ouder(s). Het bespreekt de urgentie, het aanspreekpunt en de vervolgstappen. Bij acute onveiligheid of spoed handelt het college onmiddellijk.
2. Het gesprek vindt plaats met de jeugdige en diens ouder(s) en, indien gewenst, met personen uit het sociaal netwerk.
3. Het college brengt de jeugdige en/of ouder(s) op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan op te stellen en stelt hen tot het gesprek in de gelegenheid het plan te overhandigen.
4. Als de jeugdige en/of ouder(s) een persoonlijk plan aan het college heeft overhandigd, betrekt het college dat plan bij het onderzoek.
5. Het gesprek richt zich op het in kaart brengen van de ondersteuningsvraag, de omstandigheden die daartoe hebben geleid, de veiligheid en ontwikkelbehoefte van de jeugdige, en de mogelijkheden van het gezin en netwerk. Het gesprek wordt gevoerd in begrijpelijke taal, afgestemd op de leeftijd en het bevattingsvermogen van de jeugdige.
6. Het college kan bewijsstukken vragen die noodzakelijk zijn voor een zorgvuldig onderzoek. Het verzoek moet evenredig zijn aan het doel. Het college biedt zo nodig hulp bij het aanleveren van informatie.
7. Het college kan, voor zover noodzakelijk voor de uitvoering van de Jeugdwet en met inachtneming van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) en de overige toepasselijke wettelijke regels, informatie opvragen bij andere instanties of professionals, zoals de huisarts, en zo nodig met hen in gesprek gaan over de aard van de problemen en de meest aangewezen hulp. Het college legt het doel en de grondslag van de gegevensuitwisseling vast en informeert de jeugdige en/of diens ouder(s) overeenkomstig de toepasselijke wettelijke regels. Waar mogelijk wordt toestemming gevraagd; waar toestemming wettelijk vereist is, wordt deze vooraf verkregen. Bij het opvragen en verder delen van gegevens worden ook de toepasselijke regels over het beroepsgeheim in acht genomen.
8. Bij het onderzoek vergewist het college zich van de identiteit van de jeugdige en/of zijn ouder(s) dan wel zijn wettelijk vertegenwoordiger.
9. Het vergewissen van de identiteit vindt in elk geval plaats aan de hand van een identiteitsbewijs als dit naar oordeel van het college noodzakelijk en evenredig is;
    a. gelet op de zwaarte van de te bieden jeugdhulp;
    b. ter voorkoming van fraude; of
    c. ter controle van het wettelijk gezag van de ouder(s) of de wettelijk vertegenwoordiger over de jeugdige.
10. Onder identiteitsbewijs wordt verstaan: document als bedoeld in artikel 1, van de Wet op de identificatieplicht of ten aanzien van personen zonder de Nederlandse nationaliteit:
    a. vreemdelingendocument van het type I, II, III, IV of EU/EER;
    b. verblijfskaart Ministerie van Buitenlandse Zaken (legale vreemdelingen);
    c. buitenlands paspoort; of
    d. vreemdelingendocument van het type W (asielzoekers).
11. Het college handelt bij het inwinnen en verwerken van informatie conform de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) en beperkt zich tot die gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de Jeugdwet.

Artikel 13. Onderzoek en opstellen ondersteuningsplan

1. Het college onderzoekt de ondersteuningsvraag aan de hand van het stappenplan zoals is opgesteld door de Centrale Raad van Beroep (CRvB 1 mei 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:1477) en hieronder beschreven:
    a. wat de precieze ondersteuningsvraag is; bijlage 1 kan daarbij als hulpmiddel worden gebruikt;
    b. welke opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen of stoornissen bestaan;
    c. welke hulp naar aard en omvang noodzakelijk is om gezond en veilig op te groeien, voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren;

d. in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige en diens ouder(s) en vrijwillige hulp vanuit het sociale netwerk toereikend zijn, volgens de artikelen 14 en 15.

2. Bij het onderzoek wordt conform lid 1 het volgende meegewogen:
a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige;
b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
c. het vermogen van de jeugdige en/of zijn ouder(s) om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de ondersteuningsvraag te vinden (eigen kracht);
d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere en/of algemene voorziening;
e. de mogelijkheden om de ondersteuningsvraag te beantwoorden door het inzetten van een algemene voorziening;
f. de mogelijkheid om een individuele voorziening te verstrekken;
g. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
h. hoe rekening kan worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en/of ouder(s).
i. de mogelijkheden om te kiezen voor een pgb, waarbij de jeugdige en/of ouder(s) in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.

3. Het college vraagt, met instemming van de jeugdige en/of zijn ouder(s), informatie op bij andere instanties zoals de huisarts, en kan met deze in gesprek gaan over de problemen en de meest aangewezen hulp.

4. Het college legt de uitkomsten van het onderzoek vast in het ondersteuningsplan en verstrekt dit aan de jeugdige en diens ouder(s). Het plan bevat duidelijke en, waar mogelijk, meetbare doelen. Per doel staat welke ondersteuning wordt ingezet, wie welke taak uitvoert, wie de afstemming verzorgt en welke termijn wordt nagestreefd. De jeugdige en diens ouder(s) krijgen gelegenheid om op het plan te reageren. Eventuele verschillen van inzicht worden vastgelegd.

5. In het ondersteuningsplan wordt vastgelegd wanneer, met wie en hoe wordt geëvalueerd. Daarbij worden ook de draagkracht en draaglast van het gezin, de haalbaarheid van netwerkondersteuning en de voortgang van de hulp beoordeeld. Bij gewijzigde omstandigheden, onvoldoende passende hulp of signalen van overbelasting wordt eerder geëvalueerd en beoordeelt het college of bijstelling nodig is. Gegevensdeling vindt plaats met inachtneming van de geldende privacyregels.

6. Het college kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de inhoud van en de wijze waarop het onderzoek wordt uitgevoerd.

Artikel 14. Beoordeling eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen

1. Het college beoordeelt per jeugdige en gezin, aan de hand van alle omstandigheden van het concrete geval, welk deel van de noodzakelijke hulp redelijkerwijs uit eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen kan worden geboden. Alleen voor dat deel wordt geen individuele voorziening verstrekt. Voor het overige noodzakelijke deel wordt passende jeugdhulp toegekend.

2. Het college betrekt de verantwoordelijkheid van ouders voor de verzorging en opvoeding van hun kind. Die verantwoordelijkheid betekent niet dat ouders alle noodzakelijke hulp zelf kunnen of moeten bieden. Het college beoordeelt hun daadwerkelijke mogelijkheden volgens dit artikel en artikel 15.

3. Het college betrekt ten minste:

a. de aard, ernst en omvang van de problemen, de leeftijd, ontwikkeling, veiligheid en ondersteuningsbehoefte van de jeugdige;

b. de noodzakelijke deskundigheid en de kennis en vaardigheden van de ouders;

c. de aard, duur, frequentie, intensiteit en planbaarheid van de hulp, waaronder de noodzaak van toezicht of hulp in de nacht;

d. de feitelijke beschikbaarheid en lichamelijke en psychische belastbaarheid van ouders, hun behoefte aan herstel en eventuele overbelasting of dreigende overbelasting;

e. de gezinssamenstelling, woonsituatie, zorg voor andere gezinsleden en gevolgen van de inzet voor het functioneren van het gezin;

f. werk, school en andere verplichtingen en de praktische haalbaarheid van aanpassingen; vermindering van arbeid of inzet van verlof is geen automatische voorwaarde;

g. de beschikbaarheid, bereidheid, deskundigheid en belastbaarheid van personen uit het sociale netwerk;

h. daadwerkelijk beschikbare en passende algemene of andere voorzieningen;

i. de overige relevante omstandigheden die de jeugdige en diens ouder(s) naar voren brengen.

4. Het college beoordeelt of de hulp veilig, verantwoord en duurzaam uit eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen kan worden geboden. Het motiveert per noodzakelijk onderdeel van de hulp wat redelijkerwijs kan worden verwacht.

5. Hulp door het sociale netwerk wordt alleen betrokken als de betreffende personen bereid en in staat zijn die hulp te bieden. De jeugdige, ouders en het sociale netwerk worden niet overvraagd.

6. Het college gebruikt bijlage 1 als hulpmiddel en maakt geen automatische aannames op grond van leeftijd of de duur van de hulp. Ook kortdurende hulp kan leiden tot overbelasting.

7. De financiële draagkracht van het gezin is geen criterium voor de aanspraak op jeugdhulp. Van ouders wordt niet verlangd noodzakelijke jeugdhulp zelf te bekostigen. Dit laat toepassing van wettelijke regels over andere voorzieningen en het voorkomen van dubbele bekostiging onverlet.

Artikel 15. Draaglast en draagkracht/eigen kracht

1. Draaglast is het geheel van de zorg- en ondersteuningsvragen en overige belasting binnen het gezin. Draagkracht is de feitelijke mogelijkheid van de jeugdige, ouders en het vrijwillig betrokken sociale netwerk om daarmee om te gaan. Het college beoordeelt de balans volgens artikel 14, derde lid.

2. Gebruikelijke hulp is de dagelijkse zorg die redelijkerwijs past bij de leeftijd en ontwikkeling van de jeugdige. Bovengebruikelijke hulp is hulp die naar aard, duur, frequentie of intensiteit verder gaat dan deze dagelijkse zorg. Bij beide vormen onderzoekt het college wat in de concrete situatie redelijkerwijs van de ouders kan worden verwacht.

3. De verwachte duur van de hulp is één van de omstandigheden in de beoordeling. Kortdurende hulp is niet automatisch gebruikelijke hulp en langdurige hulp is niet automatisch bovengebruikelijke hulp. In beide situaties worden beschikbaarheid, deskundigheid, belasting en de gevolgen voor het gezin onderzocht.

4. Bij overbelasting of dreigende overbelasting onderzoekt het college samen met de jeugdige en diens ouder(s) welke ondersteuning of ontlasting nodig is. Hulp mag niet worden geweigerd uitsluitend omdat ouders hun werk, verlof of sociale activiteiten niet hebben aangepast. Mogelijke aanpassingen worden alleen betrokken voor zover deze daadwerkelijk beschikbaar, passend en redelijk zijn.

5. De afstemming met andere voorzieningen vindt plaats overeenkomstig artikel 11. De zelfstandige ondersteuningsbehoefte van de jeugdige blijft daarbij bepalend; noodzakelijke jeugdhulp wordt niet uitgesteld.

6. Vastlegging, evaluatie en bijstelling vinden plaats overeenkomstig artikel 13, vijfde lid.

Artikel 16. Inhoud en geldigheidsduur beschikking

1. In de beschikking tot toekenning of afwijzing van een individuele voorziening wordt vastgelegd:

a. het besluit: toekenning of afwijzing aanvraag, de omvang van de toegekende hulp en verplichtingen jeugdige en/of ouder(s);
b. de motivering van het besluit waaronder: welke individuele voorziening verstrekt wordt, wie de jeugdhulp gaat bieden en wat het beoogde resultaat daarvan is;
c. de mogelijkheid tot indienen bezwaarschrift en eisen bezwaarschrift;
d. de termijn van 3 maanden waarbinnen de jeugdige en/of zijn ouder(s) zich moeten melden bij een jeugdhulpaanbieder dan wel de ondersteuning moet starten;
e. of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt, en indien van toepassing;
f. welke algemene voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.

2. Het ondersteuningsplan maakt deel uit van de beschikking.
3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb vermeldt de beschikking naast de in lid 1 genoemde zaken bovendien:
a. de hoogte van het pgb en hoe deze is bepaald;
b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
c. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
4. Bij het besluit wordt informatie verstrekt over de rechten en de plichten van de jeugdige en/of ouder(s) op grond van de wet, de verordening en de nadere regels.
5. Het college kan periodiek onderzoeken of er aanleiding is een besluit te heroverwegen en stelt hierover nadere regels.

Artikel 17. Passend beschikken

1. Onder passend beschikken wordt verstaan: het toekennen van een individuele voorziening op een wijze die aansluit bij de situatie, behoeften en mogelijkheden van de inwoner. Daarbij wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de verwachte duur en stabiliteit van de ondersteuningsbehoefte.
2. Het college stelt beschikkingen zodanig vast dat deze bijdragen aan passende en duurzame ondersteuning van de inwoner. Daarbij wordt in ieder geval:
a. gekeken naar de persoonlijke situatie en het dagelijks leven van de inwoner;
b. rekening gehouden met de ernst, duur en veranderlijkheid van de ondersteuningsbehoefte; en
c. gestreefd naar continuïteit van ondersteuning met zo min mogelijk onnodige herindicaties.
3. Bij het bepalen van de looptijd van de beschikking geldt dat:
a. de looptijd wordt afgestemd op wat passend is voor de individuele situatie van de inwoner;
b. bij een langdurige of blijvende ondersteuningsbehoefte een langere indicatieduur of een beschikking zonder vaste einddatum kan worden afgegeven, voor zover dit passend is.
4. Het college evalueert de ondersteuning op de afgesproken momenten volgens artikel 13, vijfde lid. Bij gewijzigde omstandigheden of signalen dat de hulp niet passend is, beoordeelt het college of een nieuw besluit nodig is. De rechtsbescherming en continuïteit van noodzakelijke ondersteuning worden daarbij gewaarborgd.

Hoofdstuk 6 Individuele jeugdhulp voorzieningen

Artikel 18. Vervoer van en naar jeugdhulp

1. Ouders zijn in beginsel zelf verantwoordelijk voor het vervoer van en naar een jeugdhulpaanbieder, voor zover dit vervoer naar aard en omstandigheden redelijkerwijs van hen kan worden verwacht. Het college beoordeelt dit aan de hand van de individuele situatie van de jeugdige en het gezin.
2. Het college kan uitsluitend een vervoersvoorziening toekennen indien:
    a. de jeugdige gebruik maakt van een individuele voorziening en;
    b. de jeugdige door medische noodzaak of gebrek aan zelfredzaamheid niet in staat is zelfstandig te reizen en;
    c. ouders of het sociale netwerk het vervoer redelijkerwijs niet zelf kunnen verzorgen en;
    d. zonder voorziening de noodzakelijke jeugdhulp niet of niet tijdig toegankelijk zou zijn.
3. Het college kiest een passende, veilige en tijdig beschikbare vervoersvoorziening. Alleen tussen gelijkwaardige en toereikende mogelijkheden kan het de minst kostbare kiezen.
4. Van een medische noodzaak als bedoeld in lid 2 onder b is sprake als een arts of medisch specialist een schriftelijke verklaring heeft afgegeven waarin de medische noodzaak voor aangepast vervoer wordt onderbouwd.
5. Van beperkingen in de zelfredzaamheid als bedoeld in lid 2 onder b is sprake indien:
    a. de jeugdige gedrags- of psychosociale problematiek heeft waardoor zelfstandig of begeleid reizen niet verantwoord of redelijkerwijs niet haalbaar is;
    b. deze problematiek het voor ouders of sociaal netwerk onmogelijk maakt de jeugdige in een vervoermiddel mee te nemen;
6. Een gebrek aan financiële middelen wordt niet aangemerkt als beperking in de zelfredzaamheid.
7. Het college kan nadere regels stellen over de voorwaarden waaronder vervoer wordt toegekend, waaronder:
    a. de richtafstand waarbinnen vervoer in beginsel tot de eigen verantwoordelijkheid van ouders behoort;
    b. de frequentie en duur van de hulpverlening;
    c. de wijze van bekostiging of vergoeding.
8. Indien de feitelijke afstand, de frequentie van de hulpverlening, de bereikbaarheid of andere omstandigheden dit onredelijk maken, kan het college gemotiveerd afwijken en alsnog een vervoersvoorziening toekennen.

Artikel 19. Dyslexie

1. Diagnostiek en behandeling van ernstige dyslexie (ED) zijn toegankelijk voor jeugdigen vanaf 7 jaar die basisonderwijs volgen, met inachtneming van de geldende landelijke criteria en het geldende Protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling.
2. Een deskundige dyslexiezorg beoordeelt of aan deze criteria en het geldende protocol is voldaan en brengt hierover advies uit aan het college. Het college beslist, met inachtneming van dit advies en na een individuele beoordeling, bij beschikking over de inzet van dyslexiezorg. De school biedt eerst de benodigde onderwijsondersteuning en begeleiding bij lees- en spellingproblemen. De verantwoordelijkheid van de gemeente betreft de diagnostiek en behandeling van ernstige dyslexie en niet de onderwijsondersteuning of dyslexiehulpmiddelen. Bijkomende problematiek sluit gespecialiseerde dyslexiebehandeling niet zonder meer uit.

Artikel 20. Vaktherapie

1. Vaktherapie wordt uitsluitend toegekend indien:
    a. deze aantoonbaar bijdraagt aan de doelen uit het gezins- of behandelplan;
    b. er geen andere, meer passende of minder zware vorm van jeugdhulp beschikbaar is; en
    c. de inzet is onderbouwd door de regiebehandelaar of het Sociaal Team.
2. Indien vaktherapie aantoonbaar medisch noodzakelijk is op basis van een onderbouwing door een daartoe bevoegde behandelaar (zoals een arts, psychiater of GZ-psycholoog), kan het college hiervan niet afzien enkel op grond van de aard van de therapievorm. In dat geval beoordeelt het college uitsluitend of de inzet doelmatig, passend en proportioneel is in het licht van de beoogde resultaten.

3. Vaktherapie wordt uitgevoerd door een deskundige therapeut die voldoet aan de voor de betreffende hulp toepasselijke wettelijke en professionele registratie- en kwaliteitseisen. Het college beoordeelt de deskundigheid op basis van de aard van de hulp; een niet-toepasselijke registratie wordt niet als aanvullende voorwaarde gesteld.
4. Het college kan nadere regels stellen over de maximale duur, omvang en eventuele combinatie met andere vormen van jeugdhulp.

Artikel 21. Kinderopvang en buitenschoolse opvang

Reguliere kinderopvang en reguliere buitenschoolse opvang is geen vorm van jeugdhulp.

Artikel 22. Behandeling bij complexe scheidingsproblematiek

1. Het college kan een individuele voorziening toekennen voor behandeling van complexe scheidingsproblematiek, wanneer uit onderzoek blijkt dat de ontwikkeling van het tot het gezin behorende minderjarige kind ernstig wordt belemmerd of bedreigd als gevolg van de scheidingssituatie. Dit moet zich uiten in psychische problematiek of een aanmerkelijke kans daarop.
2. De behandeling is gericht op het verminderen van de problemen en ontwikkelingsbelemmeringen van het kind. De keuze voor een aanpak wordt onderbouwd met beschikbare wetenschappelijke kennis, professionele deskundigheid en praktijkervaring. Het college beoordeelt de passendheid volgens artikel 9.

3. De behandeling is niet bedoeld als omgangsbemiddeling tussen ouders. De focus ligt op het verbeteren van het welzijn van het kind en het verminderen van de ontwikkelingsbelemmeringen die voortkomen uit de scheidingsproblematiek. Verbetering van de onderlinge omgang tussen ouders kan onderdeel zijn van de aanpak, maar mag niet het primaire doel van de behandeling vormen.
4. Wanneer een rechtbank in het kader van een procedure over gezag of omgang het wenselijk acht dat een behandeling wordt ingezet, kan zij – in overleg met ouders en zorgaanbieder – het college verzoeken een dergelijke voorziening toe te kennen. Het college beoordeelt dit verzoek op inhoud en passendheid. Alleen als beide ouders of, waar relevant, het kind instemt en het college van oordeel is dat de behandeling passend is, kan een individuele voorziening worden toegekend.
5. Het college zorgt voor laagdrempelige informatie en toegang tot preventieve ondersteuning bij relatie- en scheidingsproblemen. Het beoordeelt of algemene ondersteuning volstaat of daarnaast jeugdhulp nodig is. Algemene informatie en advies mogen niet afhankelijk worden gemaakt van het bestaan van complexe scheidingsproblematiek.

6. Het college kan nadere regels stellen over de uitvoering van dit artikel.

Hoofdstuk 7 Persoonsgebonden budget (pgb)

Artikel 23. Regels om in aanmerking te komen voor een pgb

1. Als de jeugdige of diens ouder(s) dit wensen, verstrekt het college de toegekende individuele voorziening als pgb als aan artikel 8.1.1 van de Jeugdwet wordt voldaan. Het college beoordeelt of:

a. de jeugdige of diens ouder(s), zelfstandig of met hulp van een persoon of organisatie als bedoeld in artikel 8.1.1, tweede lid, onderdeel a, van de Jeugdwet, de taken van het pgb verantwoord kunnen uitvoeren;

b. de jeugdige of diens ouder(s) gemotiveerd aangeven waarom zij het aangeboden aanbod in natura niet passend vinden;

c. is gewaarborgd dat de in te kopen jeugdhulp van goede kwaliteit is.

2. Het college geeft volledige, objectieve en begrijpelijke informatie over zorg in natura en pgb. Het wijst op kosteloze onafhankelijke cliëntondersteuning en biedt zo nodig hulp bij het formuleren van de aanvraag en het pgb-plan. Van de aanvrager wordt geen wetenschappelijk bewijs gevraagd dat een pgb effectiever of doelmatiger is dan zorg in natura.

3. Het pgb-plan bevat de informatie die nodig is om de wettelijke voorwaarden te beoordelen: de motivatie, de gewenste hulp en doelen, de uitvoerder, kwaliteit, organisatie, evaluatie, kosten en wijze van beheer. Het college stelt een toegankelijk hulpmiddel beschikbaar. Informatie die op een andere begrijpelijke wijze wordt verstrekt, wordt eveneens betrokken bij de beoordeling.

4. Het college kan een pgb geheel of gedeeltelijk weigeren op de gronden van artikel 8.1.1, vierde lid, van de Jeugdwet. Het maakt daarbij een individuele afweging en motiveert de beslissing. Als de gekozen hulp duurder is dan de vergelijkbare passende voorziening in natura, kan het alleen het meerdere weigeren.

5. Aanwijzingen over de integriteit van een uitvoerder worden onderzocht voor zover zij relevant zijn voor de kwaliteit, veiligheid en betrouwbaarheid van de te leveren hulp en de wettelijke kwaliteitseisen. Alleen twijfel of een algemene verwijzing naar een strafrechtelijk verleden is onvoldoende voor weigering.

6. Het college kan beleidsregels vaststellen over het verzamelen en beoordelen van informatie. Daarmee worden geen aanvullende aanspraakvoorwaarden of weigeringsgronden ingevoerd.

Artikel 24. Pgb-vaardigheid

1. Het college beoordeelt of de jeugdige of diens ouder(s), zo nodig met de hulp bedoeld in artikel 23, eerste lid, onderdeel a, de pgb-taken verantwoord kunnen uitvoeren. Het beoordeelt de daadwerkelijke mogelijkheden in de individuele situatie.

2. Het college betrekt daarbij of zij met deze hulp:

a. de ondersteuningsvraag, het doel van de hulp en de pgb-verplichtingen kunnen overzien;

b. passende hulp kunnen kiezen, afspraken kunnen maken en de inzet kunnen organiseren;

c. de kwaliteit, veiligheid en voortgang van de hulp kunnen bewaken;

d. de administratie kunnen voeren en betalingen en verantwoording via de Sociale verzekeringsbank kunnen regelen;

e. hun rol als werkgever of opdrachtgever verantwoord kunnen vervullen, voor zover van toepassing.

3. Beperkte taalvaardigheid, schulden, een beperking of ziektebeeld zijn op zichzelf geen reden om een pgb te weigeren. Het college onderzoekt welke hulp of vertegenwoordiging beschikbaar is en of daarmee verantwoord beheer mogelijk is. De communicatie wordt waar nodig aangepast.

4. Als dezelfde persoon de hulp verleent en het pgb beheert, onderzoekt het college of belangenverstrengeling verantwoord beheer of kwaliteitsbewaking belemmert. Het beoordeelt dit concreet en motiveert de uitkomst.

5. Het college kan in beleidsregels hulpmiddelen voor de beoordeling uitwerken. De wettelijke mogelijkheid om pgb-taken met hulp van anderen uit te voeren blijft daarbij gelden.

Artikel 25. Onderscheid formele en informele hulp

1. Van formele hulp is sprake als de jeugdhulp verleend wordt door onderstaande personen:
   a. personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staat in het Handelsregister, conform artikel 5, van de Handelsregisterwet 2007, als zijnde beroepsmatig werkzaam op het terrein van de Jeugdwet, die voldoen aan de kwaliteitseisen van artikel 26 van deze verordening en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken; of
   b. personen die aangemerkt zijn als zelfstandige zonder personeel die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister conform artikel 5, van de Handelsregisterwet 2007, als zijnde beroepsmatig werkzaam op het terrein van de Jeugdwet, voldoen aan de kwaliteitseisen opgenomen in hoofdstuk 4 van de Jeugdwet en artikel 26 van deze verordening en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken.
   c. personen die ingeschreven staan in het register, bedoeld in artikel 3, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg of artikel 5.2.1, van het Besluit Jeugdwet, voor het uitoefenen van een beroep voor het verlenen van jeugdhulp en voldoen aan de kwaliteitseisen van artikel 26 van deze verordening.
2. Als de hulp wordt verleend door een andere persoon dan beschreven in lid 1 onder a, b of c of door iemand uit het sociaal netwerk, een vrijwilliger of een eerste- of tweedegraads bloedverwant dan gaat het altijd om informele hulp.

Artikel 26. Kwaliteitseisen individuele voorziening in de vorm van een pgb

1. De met het pgb in te kopen hulp is veilig, doeltreffend, cliëntgericht en afgestemd op de reële behoefte van de jeugdige of diens ouder(s). De uitvoerder beschikt over de deskundigheid en vaardigheden die voor de aard en zwaarte van de hulp nodig zijn.

2. De uitvoerder werkt volgens de doelen en afspraken van het ondersteuningsplan, bewaakt de voortgang, stemt af met andere betrokken hulpverleners en respecteert de privacy. De hulpverlener kan de hulp duurzaam bieden zonder overbelasting.

3. Bij formele hulp gelden de wettelijke eisen voor jeugdhulpaanbieders en de toepasselijke professionele standaard, waaronder eisen over registratie, verantwoorde werktoedeling, de verklaring omtrent het gedrag, kwaliteitsbewaking, klachten en vertrouwenswerk. Wettelijk verplichte meldingen van calamiteiten en geweld worden gedaan aan de bevoegde inspectie. Het college wordt geïnformeerd voor zover dit noodzakelijk en rechtmatig is.

4. Hulp uit het sociale netwerk kan alleen met een pgb worden ingekocht als de persoon bereid en in staat is de hulp veilig en verantwoord te bieden, de hulp de redelijkerwijs te verwachten eigen inzet te boven gaat en de inzet past bij de ondersteuningsvraag. Informele hulp wordt niet ingezet voor taken waarvoor op grond van verantwoorde werktoedeling een gekwalificeerde professional noodzakelijk is.

5. Het college beoordeelt de kwaliteit naar de aard en zwaarte van de hulp. Het verlangt niet zonder individuele onderbouwing van informele hulp dezelfde organisatorische eisen als van een professionele instelling.

6. Het college kan beleidsregels vaststellen over de beoordeling en controle van de kwaliteit, met inachtneming van de wettelijke bevoegdheden en privacyregels. De criteria van dit artikel blijven daarbij leidend.

Artikel 27. Hoogte pgb

1. De hoogte van het pgb voor formele jeugdhulp bedraagt:
   a. 95% van het laagste adequate gecontracteerde tarief voor dezelfde jeugdhulp in natura, indien de hulp wordt verleend door een instelling als bedoeld in artikel 25, eerste lid, onderdeel a;

   b. 75% van het laagste adequate gecontracteerde tarief voor dezelfde jeugdhulp in natura, indien de hulp wordt verleend door een zelfstandige zonder personeel als bedoeld in artikel 25, eerste lid, onderdeel b.

2. De hoogte van het pgb voor informele jeugdhulp bedraagt 100% van het wettelijke minimumloon.
3. De tarieven voor het pgb worden jaarlijks geïndexeerd.
4. De hoogte van het pgb:
   a. wordt vastgesteld aan de hand van een door de inwoner opgesteld budgetplan over hoe hij het pgb gaat besteden;
   b. bedraagt niet meer dan de kosten van een vergelijkbare, passende en toereikende individuele voorziening in natura, met inachtneming van artikel 23, vierde lid;
   c. wordt vastgesteld op basis van een aanvaardbare offerte als geen vergelijkbaar gecontracteerd aanbod beschikbaar is. Het budget moet de noodzakelijke hulp daadwerkelijk mogelijk maken.
5. Het tarief is lager als op basis van het pgb-plan passende en toereikende jeugdhulp voor een lager tarief kan worden ingekocht. Het college beoordeelt altijd of het pgb de noodzakelijke hulp daadwerkelijk mogelijk maakt en motiveert de hoogte in de beschikking. Als toepassing van de percentages uit het eerste lid geen toereikend budget oplevert, stelt het college een toereikend budget vast, met inachtneming van artikel 23, vierde lid.
6. Het college betrekt de jaarlijkse indexering bij het vaststellen van nieuwe pgb-beschikkingen en onderzoekt bij lopende beschikkingen of het budget nog toereikend is om de toegekende noodzakelijke hulp in te kopen. Zo nodig past het college de beschikking aan.
7. In geval sprake is van een arbeidsovereenkomst, waarbij werkgeverslasten afgedragen moeten worden, wordt het pgb verhoogd met deze werkgeverslasten.
8. Met inachtneming van voorgaande bepalingen neemt het college de pgb-tarieven op in nadere regels.

Artikel 28. Uitgesloten van pgb

1. Het pgb wordt uitsluitend besteed aan de toegekende jeugdhulp en het toegekende vervoer, overeenkomstig de beschikking en de wettelijke regels.

2. Kosten voor het aanvragen of beheren van het pgb, bemiddeling, belangenbehartiging en een vrij besteedbaar bedrag worden niet uit het pgb vergoed.

3. Het pgb wordt niet ingezet voor hulp die al op andere wijze wordt bekostigd. Bij spoed zorgt het college dat noodzakelijke hulp direct beschikbaar is; daarna beoordeelt het desgewenst de mogelijkheid van een pgb.

4. Wettelijk verplichte werkgeverslasten worden betrokken bij de hoogte van het pgb overeenkomstig artikel 27. Het college kan in beleidsregels de administratieve uitvoering verduidelijken, zonder nieuwe uitsluitingsgronden te creëren.

Hoofdstuk 8 Herziening en handhaving

Artikel 29. Rechten, plichten en informatievoorziening

1. Het college informeert de jeugdige of zijn ouder(s), dan wel diens wettelijk vertegenwoordiger, in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die verbonden zijn aan het ontvangen van een individuele voorziening in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget, alsmede over de mogelijke gevolgen van misbruik of oneigenlijk gebruik.
2. De jeugdige of zijn ouder(s) doen op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling aan het college van alle feiten en omstandigheden, voor zover deze redelijkerwijs van invloed kunnen zijn op het recht, de omvang of de vorm van de voorziening. Voor een pgb geldt de wettelijke informatieplicht zoals uitgewerkt in artikel 31, eerste lid.

Artikel 30. Medewerkingsplicht jeugdige en ouder(s)

1. De jeugdige en zijn ouder(s) zijn verplicht om, binnen de eigen mogelijkheden, mee te werken aan onderzoek gericht op besluitvorming over en de doelmatige inzet van jeugdhulp.
2. Als de medewerking onvoldoende is, onderzoekt het college eerst de oorzaak en biedt het zo nodig ondersteuning en een redelijke herstelmogelijkheid. Het college kan alleen met inachtneming van de wettelijke voorwaarden en een individuele, evenredige afweging een aanvraag afwijzen of een besluit wijzigen. Het motiveert waarom de ontbrekende medewerking noodzakelijk is en welk deel van de hulp niet kan worden vastgesteld. De veiligheid van de jeugdige wordt betrokken bij die afweging.

Artikel 31. Herziening, intrekking en terugvordering

1. De jeugdige en zijn ouder(s) aan wie een pgb is verstrekt, doen op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een pgb. Deze verplichting geldt niet voor gegevens die het college zelf kan verkrijgen uit bij ministeriële regeling aangewezen authentieke registraties.
2. Het college kan een beslissing aangaande een pgb herzien of intrekken indien het college vaststelt dat:
    a. de jeugdige of zijn ouder(s) onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
    b. de jeugdige of zijn ouder(s) niet langer op de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb zijn aangewezen;
    c. de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb niet meer toereikend is te achten;
    d. de jeugdige of zijn ouder(s) niet voldoen aan de voorwaarden van het pgb; of
    e. de jeugdige of zijn ouder(s) het pgb niet of voor een ander doel gebruiken.
3. Het college kan na herziening of intrekking op grond van het tweede lid het ten onrechte of te veel verstrekte pgb geheel of gedeeltelijk terugvorderen. Het college neemt hierover een gemotiveerd besluit en weegt de individuele omstandigheden en de evenredigheid van de terugvordering af. Invordering bij dwangbevel is uitsluitend mogelijk in de situatie bedoeld in artikel 8.1.4, derde lid, van de Jeugdwet, na herziening of intrekking wegens onjuiste of onvolledige gegevensverstrekking als bedoeld in het tweede lid, onderdeel a.
4. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken geheel of gedeeltelijk op te schorten als er een ernstig vermoeden bestaat dat sprake is van onjuiste of onvolledige gegevensverstrekking, het niet voldoen aan de voorwaarden van het pgb, of het niet of voor een ander doel gebruiken van het pgb, als bedoeld in artikel 8.1.4, eerste lid, onderdelen a, d en e, van de Jeugdwet. Het college informeert de jeugdige en/of zijn ouder(s) schriftelijk over dit verzoek.
5. Het college kan nadere regels vaststellen over de wijze van herziening, intrekking en terugvordering.

Artikel 32. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik

1. Het college informeert de jeugdige en/of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een individuele voorziening of pgb zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
2. Het college wijst een toezichthouder aan die belast is met het houden van toezicht op de naleving van de wet, waaronder de bestrijding van misbruik, oneigenlijk gebruik en niet-gebruik van de wet.

Artikel 33. Rechtmatigheid en doelmatigheid

1. Het college bevordert rechtmatige en doelmatige inzet van jeugdhulp en pgb's door begrijpelijke informatie, zorgvuldige beoordeling vooraf en passende monitoring tijdens de uitvoering.

2. Het college controleert of de toegekende hulp daadwerkelijk is geleverd, de besteding rechtmatig is en de hulp aansluit bij de afgesproken doelen. Het maakt daarbij onderscheid tussen gemeentelijke controles en toezicht dat wettelijk is opgedragen aan andere instanties.

3. Het college werkt waar nodig samen met bevoegde toezichthouders en ketenpartners. Onderzoek en gegevensdeling vinden uitsluitend plaats binnen de wettelijke bevoegdheden en met inachtneming van noodzakelijkheid, evenredigheid en privacy.

4. Het college kan in beleidsregels of uitvoeringsafspraken vastleggen hoe controles, signalen, verantwoording en samenwerking worden georganiseerd. De continuïteit van noodzakelijke hulp en de rechtsbescherming blijven gewaarborgd.

Hoofdstuk 9 Waarborgen verhouding prijs en kwaliteit

Artikel 34. Verhouding prijs en kwaliteit jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

1. Het college houdt bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert bij contractering of subsidiëring van jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen rekening met een goede verhouding tussen prijs en kwaliteit, de wettelijke kwaliteitseisen, deskundige inzet en de continuïteit van hulp. Voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering betrekt het college daarbij:

a. De aard en omvang van de te verrichten taken.
b. De voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie.
c. Een redelijke toeslag voor overheadkosten.
d. Een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg.
e. Kosten voor bijscholing van het personeel.
f. relevante landelijke en regionale afspraken over reële tarieven en de verhouding tussen prijs en kwaliteit, met behoud van de eigen verantwoordelijkheid van het college voor de tariefvaststelling en de motivering daarvan.

2. Dit artikel heeft geen betrekking op de vaststelling van de hoogte van een pgb. Daarvoor geldt artikel 27.

Artikel 35. Kwaliteitseisen

1. Het college draagt er zorg voor dat gecontracteerde jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen voldoen aan de kwaliteitseisen die voortvloeien uit de Jeugdwet en de daarop gebaseerde regelgeving. Het college kan in overeenkomsten nadere kwaliteitseisen stellen, voor zover deze passen binnen de wettelijke kaders.
2. Het college kan bij de contractering kwaliteitseisen stellen, waaronder, indien passend, de eis dat een aanbieder beschikt over een relevant keurmerk of op andere wijze aantoont dat aan gelijkwaardige kwaliteitseisen wordt voldaan. Deze eisen zijn objectief, proportioneel en vooraf kenbaar.
3. Bij inzet van onderaannemers blijft de hoofdaanbieder verantwoordelijk voor naleving van de wettelijke en contractuele eisen voor de geleverde hulp. De hoofdaanbieder draagt er zorg voor dat de onderaannemers aan deze eisen voldoen.
4. Het college draagt er zorg voor dat de aanbieder er zorg voor draagt dat de door hem ingeschakelde medewerkers en vrijwilligers voldoen aan de voor de functie vereiste deskundigheid, vaardigheden en wettelijke eisen.
5. Het college onderzoekt periodiek en steekproefsgewijs de kwaliteit van de door de aanbieder geboden ondersteuning.
6. Het college kan aan hulpverleners die werken op basis van een pgb eisen stellen die aansluiten bij de eisen die aan aanbieders worden gesteld, teneinde de kwaliteit, veiligheid en doelmatigheid van de te leveren ondersteuning te waarborgen.

Hoofdstuk 10 Klachten en medezeggenschap

Artikel 36. Klachtregeling

1. Het college behandelt klachten over gemeentelijke gedragingen volgens hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht en de geldende gemeentelijke klachtenregeling. De regeling is laagdrempelig toegankelijk. Een klacht wordt behandeld door een persoon die niet betrokken was bij de gedraging waarop de klacht betrekking heeft.

2. Het college informeert jeugdigen en ouders in begrijpelijke taal over het indienen van een klacht, de beschikbare hulp en de mogelijkheid om na gemeentelijke klachtbehandeling de Nationale ombudsman te benaderen. Informatie staat op https://www.buren.nl/direct-regelen/bestuurlijk/klacht-of-bezwaar/klacht/. Een klacht kan ook mondeling worden ingediend. Zo nodig biedt het college ondersteuning bij het vastleggen ervan.

3. Jeugdigen en ouders kunnen kosteloos gebruikmaken van een onafhankelijke jeugdhulpvertrouwenspersoon. Deze is niet betrokken bij de besluitvorming of hulpverlening waarop de vraag of klacht betrekking heeft en ondersteunt bij vragen over rechten en klachten. Een zelfgekozen naaste kan hen ook ondersteunen, maar vervangt daarmee niet de onafhankelijke wettelijke vertrouwenspersoon.

4. Voor klachten over een jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling geldt de klachtenregeling van die organisatie volgens de Jeugdwet. Het college helpt zo nodig de juiste route te vinden.

5. Een klacht over een gedraging is te onderscheiden van bezwaar tegen een besluit. Het college wijst jeugdigen en ouders op de bezwaar- en beroepsmogelijkheden en de daarvoor geldende termijnen.

Artikel 37. Medezeggenschap en participatie

1. Het college stelt jeugdigen, ouders en vertegenwoordigers van cliëntgroepen structureel en vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen te doen voor het beleid betreffende jeugdhulp, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen, en voorziet hen van de ondersteuning die zij nodig hebben om hun rol effectief te kunnen vervullen.
2. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen en ouders kunnen deelnemen aan periodiek overleg, dat representatief is ingericht, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aandragen, en dat zij worden voorzien van de informatie die nodig is voor een adequate deelname.
3. Het college kan nadere regels stellen ter uitvoering van dit artikel.

Hoofdstuk 11 Slotbepalingen

Artikel 38. Evaluatie

1. Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt ten minste eenmaal per twee jaar geëvalueerd en vervolgens telkens twee jaar daarna.
2. Het college zendt hiertoe twee jaar na de inwerkingtreding van deze verordening en vervolgens telkens twee jaar daarna aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van de verordening in de praktijk.
3. De uitkomsten van de evaluatie worden betrokken bij eventuele wijzigingen van de verordening of de beleidsregels.

Artikel 39. Nadere regels, communicatie en hardheidsclausule

1. In gevallen waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college binnen de grenzen van de Jeugdwet en deze verordening. Deze bepaling geeft geen bevoegdheid om nieuwe aanspraakvoorwaarden of weigeringsgronden vast te stellen.
2. Het college kan nadere regels stellen voor zover deze verordening daarvoor een grondslag biedt. Die regels werken het vastgestelde kader uit en wijzigen geen essentiële voorwaarden, afwegingsfactoren of tariefgrondslagen die de gemeenteraad moet vaststellen. Het college kan beleidsregels vaststellen over de toepassing van zijn bevoegdheden.
3. Het college maakt algemene regels bekend op de wettelijk voorgeschreven wijze en communiceert daarover tijdig en begrijpelijk. Op de gemeentelijke website staat toegankelijke informatie over aanbod, toegang, aanvraag, pgb, cliëntondersteuning, vertrouwenswerk en klachten. Het college biedt ook niet-digitale informatie en ondersteuning.
4. Het college kan in bijzondere individuele gevallen ten gunste van de jeugdige of diens ouder(s) afwijken van deze verordening als toepassing tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt en de Jeugdwet dit toestaat. Het motiveert de afwijking in de beschikking en legt de gevolgen voor de ondersteuning vast in het ondersteuningsplan. Dit is geen algemene wijziging van de regels.

Artikel 40. Overgangsrecht

1. Een jeugdige of diens ouder(s) behouden recht op een lopende voorziening die is verstrekt op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdwet gemeente Buren 2023, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen ten aanzien van die voorziening.
2. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdwet gemeente Buren 2023 waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens die verordening.
3. Bezwaarschriften tegen besluiten die zijn genomen vóór de inwerkingtreding van deze verordening, worden behandeld op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdwet gemeente Buren 2023. Indien toepassing van deze verordening leidt tot een gunstiger uitkomst, kan het college hiervan gemotiveerd ten gunste van de jeugdige of diens ouder(s) afwijken.
4. Het college kan een besluit dat is genomen op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdwet gemeente Buren 2023 uitsluitend herzien of intrekken voor zover daarvoor een toepasselijke wettelijke of verordeningsrechtelijke grondslag bestaat. Het college neemt daarbij de rechtszekerheid, de inhoud van de bestaande beschikking en de individuele omstandigheden in acht. Het enkele feit dat toepassing van deze verordening tot een andere uitkomst zou leiden, vormt geen zelfstandige herzieningsgrond. Een wens om van aanbieder of vorm van verstrekking te veranderen kan aanleiding zijn voor een nieuwe aanvraag of onderzoek; een wijziging van het bestaande besluit vereist een toepasselijke grondslag.
5. De Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdwet gemeente Buren 2023 wordt ingetrokken voor zover deze betrekking heeft op jeugdhulp. De overgangsregels van dit artikel blijven van toepassing.

Artikel 41. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 01-01-2027.

2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening jeugdhulp gemeente Buren 2027.

Ondertekening
Aldus besloten in de vergadering van de Raad,
Gehouden op 24 november 2026
Griffier
[Voorletters en achternaam]
De voorzitter
[Voorletters en achternaam]

BIJLAGE 1 – Overzicht van ontwikkelingstaken, opvoedingsopgaven en ‘normale’ uitdagingen

Onderstaand levensloopmodel uit ‘Opgroeien en opvoeden’ van het NJI, is niet uitputtend maar geeft voorbeelden van ontwikkelingstaken en opvoedingsopgaven die kenmerkend zijn voor de verschillende leeftijdsgroepen. Vaak begint de ontwikkeling al in een eerdere fase, maar staat het in het schema in de fase waarin dit het meeste speelt.

Leeftijd	Belangrijkste milieus	Ontwikkelings-taken	Opvoedings-opgaven	Normale uitdagingen
0 – 2 jaar	- Gezin - Opvang	- Veilige hechting; - Lichaamsbeheer-sing; - Expolratie & spelen; - Autonomie en individuatie	- Soepele verzorging; - Sensitief en responsief reageren op gedrag van het kind; - Letterlijk beschikbaar zijn; - Structuur bieden; - Ruimte geven voor exploratie; - Spelen en praten; - Ontwikkeling stimuleren.	- Voedingsproble-men; - Slaap-problemen; - Scheidings-angst; - Angst voor vreemden, donker, geluiden en onbekende situaties; - Incidenteel huilen.
2 – 4 jaar	- Gezin - Buurt - Opvang - Media	- Representationele vaardigheid; - Taalvaardigheid en denkontwikkeling; - Zelfsturing (enige mate kunnen beheersen van emoties en gedrag); - Constructieve omgang met leeftijdgenootjes; - Socialisatie; - Zelfredzaamheid; - Sekserol-identificatie	- Sensitiviteit voor cognitief niveau (praten, informatie en uitleg geven, ontwikkeling stimuleren); - Respect voor autonomie én grenzen stellen; - Bevorderen zelfsturing (impulscontrole).	- Angst voor vreemden, donker, geluiden en onbekende situaties; - Koppigheid; - Driftbuien; - Agressie; - Ongehoor-zaamheid; - Druk gedrag; - Niet zindelijk zijn; - Zeuren/ driftbuien om beeldscherm-gebruik.

Leeftijd	Belangrijkste milieus	Ontwikkelings-taken	Opvoedings-opgaven	Normale uitdagingen
4 – 6 jaar	- Gezin - Basisschool - Opvang - Verenigingen - Mediaomgeving	- Schoolse vaardigheden; - Taal- en denkontwikkeling; - Executieve vaardigheden (zelfsturing); - Gezinsnormen eigen maken, houden aan regels; - Vriendschappen sluiten; - Ontwikkeling gewetensontwikkeling / schaamte-gevoelens; - Digitale vaardigheden (apparaten gebruik beheersen/ besturen).	- Aanmoedigen sociaal gedrag; - Gelegenheid geven voor omgang met leeftijdsgenootjes; - Respectvol omgaan met verschillen in etniciteit en gender; - Mediaopvoeding; - Regels en grenzen uitleggen en stellen (bv. Gedrag, mediagebruik, televisie); - Loslaten en vertrouwen geven.	- Niet gegronde angsten; - Ruzies met leeftijdgenoten; - Zindelijkheid; - School-weigering; - Gebrek zelfsturing.
6 – 12 jaar	- Gezin - Opvang - School - Verenigingen - Peergroep - Media-omgeving	- Vergroten zelfstandigheid; - Gebruik infrastructuren (geld, vervoer, vrijetijdsvoorzieningen sociale media); - Schoolse vaardigheden; - Internet en sociale media vaardigheden; - Acceptatie door leeftijdgenoten; - Sociaal gedrag: Samenwerken, conflicten oplossen.	- Bevorderen zelfsturing (taakgerichtheid); - Bewust leren omgaan met media (tijd, inhouden, contacten); - Gelegenheid geven voor omgang met leeftijdgenootjes; - Respectvol omgaan met verschillen in etniciteit en gender; - Ondersteunen bij onderwijs;	- Ruzies, pesten; - Concentratie problemen; - Laag prestatieniveau; - Niet naar school willen; - Incidenteel stelen of vandalisme; - Overmatig gamen/ televisie/ Netflix; - Cyberpesten.

Leeftijd	Belangrijkste milieus	Ontwikkelings-taken	Opvoedings-opgaven	Normale uitdagingen
			waardering voor schoolprestaties.	
12 – 16 jaar	- Gezin - School - Verenigingen - Peergroep - Media-omgeving - Werkkring	- Emotionele en praktische zelfstandigheid; - Ontwikkeling waardensysteem; - Afstand nemen van ouders - peergroep wordt referentiekader; - Sociale contacten en vriendschappen leggen en onderhouden; - Seksualiteit; - Omgang met sociale media en gevaren onderkennen; - Onderwijs en beroepsvoorbereiding.	- Ruimte bieden om te experimenteren en zich seksueel te kunnen ontwikkelen; - Toezicht houden; - Emotionele beschikbaarheid; - Tolerantie voor experimenten; - leeftijds-adequaat structuur bieden en grenzen stellen; - Voorbeeldfunctie vervullen m.b.t. leefstijl en gedrag.	- Onzekerheid over bijvoorbeeld uiterlijk; - Onderschatting of soms overschatting van zichzelf; - Wisselend humeur; - Incidenteel spijbelen; - Incidenteel gebruik van alcohol en drugs; - Twijfels over identiteit of toekomst; - Problemen met autoriteiten; - Overmatig gamen/mediagebruik, cyberpesten, sexting (dader en slachtoffer).
16 – 23 jaar	- Gezin - School - Verenigingen - Peergroep - Internet-groep - Werkkring	- Overgang van jeugd naar volwassenheid; - Loskomen van ouderlijk gezag; - Ontwikkeling eigen waarden en normen; - Onafhankelijk-heid; - Duurzame relaties aangaan.	- Meer symmetrische relatie aan gaan met de jongere; - Emotionele, financiële en praktische steun; - Eigen keuzes en beslissingen laten maken; - Accepteren seksuele keuzes.	- Stemmings-wisselingen; - Incidenteel gebruik van alcohol en drugs; - Twijfels over identiteit of toekomst; - Problemen met autoriteiten.

Toelichting Verordening jeugdhulp gemeente Buren 2027

Algemene toelichting

Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. De Jeugdwet kent een voorzieningenplicht voor de gemeente: de jeugdhulpplicht. Deze houdt kort gezegd in dat het college een jeugdhulpvoorziening moet treffen als de jeugdige en/of ouder(s) dit nodig hebben bij problemen met het opgroeien, de zelfredzaamheid of deelname aan de maatschappij. De aard en omvang van deze voorzieningenplicht wordt in beginsel door de gemeente bepaald (maatwerk).

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

- over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en algemene (vrij toegankelijke) voorzieningen;
- met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de Jeugdwet over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet;
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan.

Artikel 2.9 van de Jeugdwet is niet uitputtend geformuleerd en biedt derhalve ruimte om met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet nog andere regels te stellen.

Daarnaast kan de gemeenteraad op grond van artikel 8.1.1 lid 3 van de Jeugdwet bepalen onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk.

Deze verordening kan niet los worden gezien van het beleidsplan dat de gemeenteraad op grond van artikel 2.2 van de Jeugdwet vaststelt. In dit beleidsplan wordt het door het gemeentebestuur te voeren beleid vastgelegd met betrekking tot preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

Algemene (vrij toegankelijke) en individuele voorzieningen

Een voorziening voor jeugdhulp kan een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten.

In de verordening is onderscheid gemaakt tussen algemene (vrij toegankelijke) en individuele (niet vrij toegankelijke) voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Voor een deel van de ondersteuningsvragen zal volstaan kunnen worden met een algemene voorziening. Hier kunnen de jeugdige en/of ouder(s) gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De jeugdige en/of ouder(s) kunnen zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de (jeugd)hulpaanbieder wenden. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. Voor deze niet vrij toegankelijke vormen van hulp zal eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige en/of zijn ouder(s) deze hulp daadwerkelijk nodig hebben. De gemeente bepaalt zelf welke hulp vrij toegankelijk is en welke niet. In deze verordening zijn de beschikbare algemene en individuele voorzieningen uitgewerkt in artikel 3 en 4.

ARTIKELSGEWIJS

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

De begrippen sluiten aan bij de Jeugdwet. Een familiegroepsplan is het wettelijke plan van het gezin en de sociale omgeving; het gemeentelijke ondersteuningsplan is het resultaat van het onderzoek. Gebruikelijke hulp en eigen kracht worden steeds individueel beoordeeld volgens de artikelen 14 en 15.

Met goedkoopst adequaat wordt uitsluitend een keuze bedoeld tussen voorzieningen die voor de jeugdige van gelijkwaardige kwaliteit, passend, toereikend en tijdig beschikbaar zijn. Een goedkope voorziening die niet aan deze eisen voldoet is geen passend alternatief.

De regiebehandelaar bewaakt de samenhang van de behandeling volgens de daarvoor geldende professionele standaard. BIG is het wettelijke register voor beroepen in de individuele gezondheidszorg.

Niet afzonderlijk gedefinieerde begrippen hebben de betekenis uit de toepasselijke wetgeving. De aanvraag is omschreven in artikel 1:3, derde lid, en de beschikking in artikel 1:3, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 2. Reikwijdte van de verordening

De verordening regelt jeugdhulp onder gemeentelijke verantwoordelijkheid, ook als die hulp nodig is bij een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering. De uitvoering van die maatregelen zelf wordt afzonderlijk georganiseerd. De wettelijke leveringsplicht en de regels over prijs en kwaliteit blijven gelden.

Hoofdstuk 2. Vormen van jeugdhulp

Artikel 3. Algemene voorzieningen

Algemene voorzieningen zijn vrij toegankelijk. Dit betekent dat jeugdigen en ouders hiervan gebruik kunnen maken zonder dat daarvoor eerst een individuele beoordeling door het college en een besluit tot toekenning nodig zijn. Het gaat om laagdrempelige ondersteuning die bijdraagt aan preventie, vroegtijdige ondersteuning en het versterken van de mogelijkheden van jeugdigen en gezinnen.

Algemene voorzieningen kunnen een ondersteuningsvraag geheel of gedeeltelijk beantwoorden en kunnen daarnaast worden ingezet ter voorkoming of ondersteuning van een maatwerkvoorziening. Welke ondersteuning passend is, hangt af van de aard en omvang van de ondersteuningsvraag en de omstandigheden van de jeugdige en het gezin.

Het eerste lid geeft een overzicht van de algemene voorzieningen die binnen de gemeente beschikbaar kunnen zijn. Het tweede lid biedt het college de mogelijkheid om het beschikbare aanbod en de uitvoering daarvan nader uit te werken in nadere regels.

Artikel 4. Individuele voorzieningen

Het artikel benoemt vormen van hulp in begrijpelijke termen. Gedetailleerde inkooppercelen, productcodes en uitvoeringsafspraken worden buiten de verordening bijgehouden. De voormalige termen academische en essentiële functies betreffen specialistische hulp voor ernstige of complexe situaties en zijn onder het eerste lid, onderdeel d, inhoudelijk behouden.

Actuele informatie over het gecontracteerde aanbod wordt beschikbaar gesteld via de gemeentelijke website of een door het college aangewezen informatievoorziening. Jeugdigen en ouders kunnen het gemeentelijke toegangsteam om ondersteuning vragen bij het vinden van een passende aanbieder.

Hoofdstuk 3. Toegang en procedure

Artikel 5. Toegang via de gemeente

Een ondersteuningsvraag van een jeugdige en/of zijn ouder(s) kan binnenkomen bij het toegangsteam van de gemeente. Er wordt onderzocht of en zo ja, welke jeugdhulp nodig is. Is een individuele voorziening nodig, dan geeft het college (althans een consulent namens het college) daartoe een besluit af.

Artikel 6. Toegang via huisarts, medisch specialist of jeugdarts

De Jeugdwet regelt daarnaast dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. In de praktijk zullen de huisarts, medisch specialist en jeugdarts vaak niet bepalen welke specifieke vorm van hulp nodig is, maar verwijzen naar een van de jeugdhulpaanbieders die de gemeente heeft ingekocht. De jeugdhulpaanbieder beoordeelt vervolgens op basis van zijn professionele autonomie welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Daarbij dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van zijn contract- of subsidierelatie, en met de regels die daarover zijn vastgelegd in deze verordening.

Artikel 7. Toegang via rechter of gecertificeerde instelling

In het kader van de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering kan de gecertificeerde instelling zelfstandig bepalen dat jeugdhulp nodig is (artikel 3.5 lid 1 van de Jeugdwet). Bij jeugdreclassering heeft niet alleen de gecertificeerde instelling deze bevoegdheid, maar kunnen ook andere instanties besluiten dat jeugdhulp nodig is. Deze andere instanties zijn de rechter, de officier van justitie, de directeur en de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting.

De gemeente is er verantwoordelijk voor dat de jeugdhulp wordt ingezet die deze instanties nodig achten ter uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering. Hier geldt dus een leveringsplicht van de gemeente (zie artikel 2.4 lid 2 onderdeel b van de Jeugdwet). Wel geldt als uitgangspunt dat rekening wordt gehouden met de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht.

Artikel 8. Aanvraag

Een telefonische of mondelinge ondersteuningsvraag wordt geregistreerd en bevestigd. Een ondersteuningsvraag is niet automatisch een formele aanvraag. Jeugdigen en ouders kunnen direct een schriftelijke aanvraag indienen; zij hoeven niet te wachten totdat het ondersteuningsplan is afgerond. Het college helpt zo nodig bij de vastlegging.

De beslistermijn begint bij ontvangst van de aanvraag. De artikelen 4:13 tot en met 4:15 van de Algemene wet bestuursrecht regelen de redelijke beslistermijn, een bericht bij vertraging en eventuele opschorting. De termijn voor het eerste contact uit artikel 12 is daarvan te onderscheiden.

In een acute situatie wordt noodzakelijke tijdelijke hulp zo spoedig mogelijk ingezet.

Hoofdstuk 4. Criteria voorzieningen

Artikel 9. Criteria individuele voorzieningen

Het college beoordeelt de noodzaak van hulp op basis van de individuele situatie. Normale ontwikkelingsvragen leiden niet automatisch tot jeugdhulp, maar het levensloopmodel is geen afwijzingslijst. De ontwikkeling, veiligheid en mogelijkheden van het gezin blijven bepalend.

Kwaliteit en passendheid staan voorop. Alleen tussen daadwerkelijk gelijkwaardige en tijdig beschikbare voorzieningen kan de minst kostbare worden gekozen. Professionele kennis, onderzoek

en ervaring helpen bij de beoordeling van doeltreffendheid. Een erkenning in een databank betekent niet steeds dat de effectiviteit wetenschappelijk bewezen is. Het ontbreken van specifiek effectonderzoek is geen zelfstandige weigeringsgrond. Bij de beoordeling kan het college professionele kennisbronnen raadplegen, zoals de Databank Effectieve Jeugdinterventies van het Nederlands Jeugdinstituut, GGZ Standaarden en de databank voor interventies in de gehandicaptenzorg. De keuze en toepassing van deze bronnen kunnen in beleidsregels worden uitgewerkt; zij vormen geen aanvullende aanspraakvoorwaarden of zelfstandige weigeringsgronden.

Artikel 10. Weigeringsgronden

De weigeringsgronden worden toegepast na een zorgvuldig individueel onderzoek en uitsluitend voor het deel van de hulp waarvoor geen aanspraak bestaat. Een beschikbaar passend alternatief moet daadwerkelijk worden aangeboden. Bij onvoldoende informatie wordt eerst een redelijke herstelmogelijkheid geboden.

De keuze voor een niet-gecontracteerde aanbieder sluit een pgb niet uit. Voor een pgb geldt het wettelijke kader van artikel 8.1.1 van de Jeugdwet en de uitwerking in hoofdstuk 7. Beleidsregels kunnen geen nieuwe weigeringsgronden invoeren.

Artikel 11. Afstemming met andere voorzieningen

Bij problemen op meerdere leefgebieden wordt de noodzakelijke hulp afgestemd met onderwijs, zorg, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen en schuldhulpverlening. Multiproblematiek betekent hier dat meerdere problemen samenhangen en elkaar beïnvloeden, bijvoorbeeld opvoedproblemen, psychische klachten, schulden of woonproblemen.

Passende hulp sluit aan bij de hulpbehoefte van de jeugdige én de mogelijkheden van het gezin. Het ondersteuningsplan legt vast wie de afstemming verzorgt en wie welke taak heeft. Afstemming mag noodzakelijke jeugdhulp niet onnodig vertragen. Ook de overgang naar volwassenheid vraagt tijdige voorbereiding.

Hoofdstuk 5. Onderzoek en besluitvorming

Artikel 12. Eerste contact en gesprek

Dit artikel beschrijft hoe het eerste contact en het gesprek naar aanleiding van een ondersteuningsvraag plaatsvinden. Het gesprek vormt een belangrijk onderdeel van het onderzoek naar de situatie van de jeugdige en het gezin. Daarbij wordt onder meer gekeken naar de ondersteuningsvraag, de oorzaken daarvan, de veiligheid en ontwikkeling van de jeugdige en de mogelijkheden binnen het gezin en het sociale netwerk. De jeugdige wordt betrokken op een wijze die past bij diens leeftijd en bevattingsvermogen.

Op grond van het derde en vierde lid worden de jeugdige en ouders in de gelegenheid gesteld een persoonlijk plan op te stellen. Als daarvan gebruik wordt gemaakt, betrekt het college dit plan bij het onderzoek.

Voor een zorgvuldig onderzoek kan aanvullende informatie of het opvragen van bewijsstukken noodzakelijk zijn. Het college beperkt zich tot informatie die noodzakelijk en relevant is voor de uitvoering van de Jeugdwet. Gegevensuitwisseling vindt plaats op een passende wettelijke grondslag en met inachtneming van de AVG en overige toepasselijke wettelijke regels. De jeugdige en/of ouder(s) worden overeenkomstig die regels geïnformeerd. Waar mogelijk wordt toestemming gevraagd; waar toestemming wettelijk vereist is, wordt deze vooraf verkregen. Een wettelijke grondslag voor verwerking door het college heft het beroepsgeheim van een andere professional niet op.

Het achtste tot en met tiende lid regelen de vaststelling van de identiteit. Het vragen om een identiteitsbewijs is geen automatisme, maar vindt plaats wanneer dit noodzakelijk en evenredig is,

bijvoorbeeld gelet op de aard van de hulp, ter voorkoming van fraude of voor de controle van het gezag.

Bij de verwerking van persoonsgegevens gelden de eisen van de AVG. Dit betekent onder meer dat niet meer persoonsgegevens worden verwerkt dan noodzakelijk is voor de uitvoering van de Jeugdwet.

Artikel 13. Onderzoek en opstelling ondersteuningsplan

Het onderzoek volgt het stappenplan uit CRvB 1 mei 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:1477. Eerst worden ondersteuningsvraag en problemen vastgesteld, daarna aard en omvang van de noodzakelijke hulp en vervolgens wat het gezin en het vrijwillig betrokken netwerk daadwerkelijk kunnen bieden.

Het ondersteuningsplan vermeldt duidelijke, waar mogelijk meetbare doelen, taken, verantwoordelijkheden, een aanspreekpunt voor afstemming en termijnen. Ook de evaluatiemomenten worden concreet vastgelegd. De frequentie wordt afgestemd op de hulpbehoefte en het risico op overbelasting. Bij veranderingen of signalen wordt eerder geëvalueerd en zo nodig een nieuw besluit genomen.

Het ondersteuningsplan is te onderscheiden van het behandelplan van een aanbieder. De afspraken moeten op elkaar aansluiten. Gegevensdeling volgt de toepasselijke privacyregels.

Artikel 14. Beoordeling eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen

De raad legt in de verordening de relevante afwegingsfactoren vast. Dit sluit aan bij de uitwerking die artikel 2.9 van de Jeugdwet verlangt en de rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep van 29 mei 2024, waaronder ECLI:NL:CRVB:2024:1095. De beoordeling vindt plaats aan de hand van alle omstandigheden van het concrete geval. Probleemoplossend vermogen omvat de daadwerkelijke mogelijkheid om de ondersteuningsvraag zelf of met vrijwillige netwerkhulp of passende algemene voorzieningen op te lossen.

De beoordeling betreft onder meer daadwerkelijke beschikbaarheid, deskundigheid, intensiteit en duur van hulp, belastbaarheid, overbelasting en de gevolgen voor het gezin. De inzet van het netwerk is vrijwillig en moet haalbaar zijn. Ook hulp die korter dan drie maanden duurt kan overbelasting veroorzaken. De wijze waarop deze factoren worden onderzocht, waaronder het zo nodig betrekken van een deskundige bij belastbaarheid en overbelasting, kan in beleidsregels worden uitgewerkt. Deze uitwerking blijft binnen de beoordelingscriteria van de verordening en introduceert geen nieuwe voorwaarden voor toegang tot jeugdhulp.

De financiële draagkracht van ouders is geen toets voor de aanspraak op jeugdhulp. Dit volgt uit CRvB 26 mei 2021, ECLI:NL:CRVB:2021:1327. De verantwoordelijkheid voor opvoeding is geen verplichting om noodzakelijke jeugdhulp zelf te betalen.

Artikel 15. Draaglast en draagkracht/eigen kracht

Draagkracht en draaglast worden in samenhang onderzocht. Gebruikelijke en bovengebruikelijke hulp zijn geen automatische categorieën voor weigering: het college beoordeelt wat ouders feitelijk, veilig en duurzaam kunnen bieden.

Werk, verlof, zorg voor andere kinderen en herstelbehoefte zijn relevante omstandigheden. Een generieke verplichting om arbeid te verminderen of sociale activiteiten te staken past niet bij de vereiste individuele afweging. Bij overbelasting wordt bekeken welke ontlasting nodig is. Voor afstemming met andere voorzieningen geldt artikel 11. Vastlegging, evaluatie en bijstelling volgen artikel 13, vijfde lid; de praktische werkwijze kan in beleidsregels worden uitgewerkt.

Artikel 16. Inhoud en geldigheidsduur beschikking

Bij het al dan niet toekennen van jeugdhulp, of het tussentijds wijzigen van de rechten en plichten rondom een jeugdhulpvoorziening, zal het college een schriftelijke beschikking afgeven. Hiertegen kan de jeugdige en/of zijn ouder(s) bezwaar en beroep indienen. De mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen de beschikking en ook de daaropvolgende mogelijkheid van beroep bij de rechter is geregeld in de Awb en geldt in beginsel voor alle beschikkingen. Uitzonderingen zijn onder meer beschikkingen die inhouden dat gesloten jeugdhulp nodig is of een door de gecertificeerde instelling genomen besluit tot verlening van jeugdhulp op grond van artikel 3.5 lid 1 van de Jeugdwet (zie artikel 1 van bijlage 2 bij de Awb).

De jeugdige en/of zijn ouder(s) moeten met de beschikking de informatie krijgen die nodig is om hun rechtspositie te bepalen en te begrijpen. Hiervoor is nodig dat de beschikking de jeugdige en/of zijn ouder(s) goed en volledig informeert. In dit artikel zijn de essentiële zaken opgenomen die in ieder geval in de beschikking moeten worden opgenomen.

Artikel 17. Passend beschikken

Dit artikel geeft invulling aan het uitgangspunt dat een beschikking niet alleen moet voorzien in passende ondersteuning, maar ook qua inhoud en looptijd moet aansluiten bij de individuele situatie van de jeugdige en/of ouder(s). Het college dient bij het nemen van een besluit een zorgvuldige afweging te maken tussen de aard van de ondersteuningsbehoefte, de te bereiken resultaten en de verwachte duur van de benodigde ondersteuning. Het college voorkomt daarmee dat standaard voor korte perioden wordt geïndiceerd wanneer op voorhand duidelijk is dat de ondersteuningsbehoefte langdurig of blijvend van aard is.

Het uitgangspunt is dat niet vaker dan noodzakelijk een nieuw onderzoek of een nieuwe aanvraag wordt verlangd. Onnodige herindicaties brengen administratieve lasten met zich mee voor zowel de jeugdige en/of ouder(s) als de gemeente en kunnen de continuïteit van de ondersteuning onnodig verstoren.

Hoofdstuk 6. Individuele jeugdhulp voorzieningen

Artikel 18. Vervoer van en naar jeugdhulp

Vervoer vormt geen zelfstandige vorm van jeugdhulp, maar kan onder omstandigheden noodzakelijk zijn om een jeugdige daadwerkelijk gebruik te laten maken van een individuele voorziening. Uitgangspunt is dat ouders zelf verantwoordelijk zijn voor het vervoer van hun kind naar en van de locatie waar jeugdhulp wordt verleend. Slechts indien de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen ontoereikend zijn, kan een vervoersvoorziening worden toegekend.

Een vervoersvoorziening wordt alleen toegekend indien de noodzaak daarvan voldoende is aangetoond. Het enkele feit dat vervoer wenselijk of praktisch is, is daarvoor onvoldoende. Indien een gelijkwaardige voorziening beschikbaar is waarvoor geen vervoersvoorziening noodzakelijk is, heeft deze voorziening de voorkeur. Hiermee wordt invulling gegeven aan het uitgangspunt dat de goedkoopst adequate voorziening wordt verstrekt.

Het ontbreken van voldoende financiële middelen voor vervoer vormt op zichzelf geen grond voor het verstrekken van een vervoersvoorziening op grond van de Jeugdwet. In dergelijke gevallen kan mogelijk een beroep worden gedaan op andere voorzieningen, zoals de bijzondere bijstand.

Artikel 19. Dyslexie

Diagnostiek en behandeling van ernstige dyslexie (ED) zijn toegankelijk voor jeugdigen vanaf 7 jaar die basisonderwijs volgen. De school biedt eerst de benodigde onderwijsondersteuning en begeleiding. Een deskundige dyslexiezorg beoordeelt de landelijke criteria en het geldende Protocol

Dyslexie Diagnostiek en Behandeling en adviseert het college. Het college beslist na een individuele beoordeling bij beschikking. De gemeentelijke verantwoordelijkheid betreft diagnostiek en behandeling van ED, niet de onderwijsondersteuning of dyslexiehulpmiddelen. Bijkomende problematiek sluit gespecialiseerde behandeling niet zonder meer uit.

Artikel 20. Vaktherapie

Vaktherapie kan worden toegekend als de noodzaak en bijdrage aan de doelen voldoende zijn onderbouwd. De therapeut moet voldoen aan de wettelijke en professionele eisen die voor de betreffende hulp gelden. Een registratie die voor het concrete beroep of de hulp niet toepasselijk is, vormt geen extra toegangseis.

Artikel 21. Kinderopvang en buitenschoolse opvang

Reguliere kinderopvang en buitenschoolse opvang hebben primair tot doel kinderen op te vangen en zijn geen jeugdhulp in de zin van de Jeugdwet. Een behoefte aan reguliere opvang leidt daarom niet tot aanspraak op een individuele voorziening jeugdhulp.

Artikel 22. Behandeling bij complexe scheidingsproblematiek

Een scheiding is op zichzelf geen grond voor individuele jeugdhulp. Die hulp kan wel nodig zijn als de ontwikkeling of psychische gezondheid van de jeugdige daardoor ernstig wordt bedreigd of belemmerd. De aanpak is op het kind gericht en wordt professioneel onderbouwd.

Het college zorgt daarnaast voor toegankelijke preventieve informatie en ondersteuning. De inrichting daarvan kan aansluiten bij bestaande toegang en algemene voorzieningen. Een afzonderlijk scheidingsloket is geen voorwaarde in deze verordening en vraagt een aparte uitvoeringskeuze.

Hoofdstuk 7. Persoonsgebonden budget (pgb)

Artikel 23. Regels om in aanmerking te komen voor een pgb

De voorwaarden sluiten aan bij artikel 8.1.1 van de Jeugdwet: verantwoord beheer, een gemotiveerd standpunt over de niet-passendheid van natura-aanbod en gewaarborgde kwaliteit. Het pgb-plan ondersteunt die beoordeling. Het format is een hulpmiddel en geen zelfstandige toelatingsvoorwaarde.

Het college licht de keuze begrijpelijk toe en biedt hulp bij de aanvraag. Ouders hoeven geen wetenschappelijk bewijs te leveren dat hun keuze effectiever is. Een voorkeur moet wel gemotiveerd worden in relatie tot de hulpbehoefte.

De wettelijke weigeringsgronden geven het college een bevoegdheid die een individuele afweging vraagt. Bij hogere kosten kan alleen het meerdere worden geweigerd. Integriteit wordt uitsluitend betrokken voor zover concrete feiten relevant zijn voor de wettelijke kwaliteitseis.

Artikel 24. Pgb-vaardigheid

Pgb-vaardigheid wordt beoordeeld naar de daadwerkelijke mogelijkheden om het budget verantwoord te beheren, zelfstandig of met de wettelijk toegestane hulp. De verordening bevat de beoordelingskaders; nadere hulpmiddelen kunnen in beleidsregels worden uitgewerkt.

Beperkte taalvaardigheid, een diagnose of schulden leiden niet automatisch tot weigering. Het college onderzoekt ondersteuning of vertegenwoordiging en beoordeelt of hiermee verantwoord beheer mogelijk is. Bij combinatie van beheer en hulpverlening wordt mogelijke belangenverstrengeling concreet beoordeeld.

Artikel 25. Onderscheid formele en informele hulp

Dit artikel maakt onderscheid tussen formele en informele hulp. Dit onderscheid is onder meer van belang voor de kwaliteitseisen en de tarieven die bij een pgb worden gehanteerd.

Van formele hulp is sprake wanneer de hulp beroepsmatig wordt verleend door een daarvoor gekwalificeerde professional of instelling die voldoet aan de gestelde registratie- en kwaliteitseisen. Hulp die niet aan deze voorwaarden voldoet of wordt verleend door iemand uit het sociale netwerk, een vrijwilliger of een eerste- of tweedegraads bloedverwant, wordt aangemerkt als informele hulp.

Artikel 26. Kwaliteitseisen individuele voorziening in de vorm van een pgb

Ook met een pgb ingekochte hulp moet veilig, doeltreffend, cliëntgericht en passend zijn. De kwaliteitseisen worden afgestemd op de aard en zwaarte van de hulp. Voor formele aanbieders gelden de wettelijke professionele eisen.

Hulp uit het sociale netwerk moet vrijwillig, verantwoord en duurzaam kunnen worden geleverd en de redelijkerwijs verwachte eigen inzet te boven gaan. Voor taken die een professional vereisen kan geen informele hulp worden ingezet.

Wettelijk verplichte meldingen van calamiteiten en geweld worden aan de bevoegde inspectie gedaan. Gemeentelijke controle en informatie-uitwisseling blijven binnen de wettelijke bevoegdheden.

Artikel 27. Hoogte pgb

Voor formele hulp bedraagt het pgb 95% van het laagste adequate gecontracteerde tarief bij inzet van een instelling en 75% bij inzet van een zelfstandige zonder personeel. Voor informele hulp blijft de grondslag het wettelijke minimumloon. Het college onderbouwt dat deze tarieven in de concrete situatie toereikend zijn om de toegekende hulp daadwerkelijk in te kopen. Een percentage mag niet leiden tot een ontoereikend budget. Als geen vergelijkbaar natura-aanbod bestaat, wordt een aanvaardbare offerte betrokken. Hogere kosten kunnen alleen worden beperkt binnen artikel 8.1.1, vierde lid, van de Jeugdwet.

De tarieven worden jaarlijks geïndexeerd. Bij lopende beschikkingen onderzoekt het college of het budget nog toereikend is. Noodzakelijke aanpassing wordt bij besluit vastgelegd. Verplichte werkgeverslasten worden meegenomen.

Artikel 28. Uitgesloten van pgb

Het pgb is voor de toegekende jeugdhulp en het toegekende vervoer. Aanvraag-, beheer- en bemiddelingskosten en een vrij besteedbaar bedrag vallen daarbuiten. De administratieve uitvoering kan worden uitgewerkt zonder aanvullende weigeringsgronden te creëren.

Bij spoed moet hulp direct beschikbaar zijn. Dit verhindert niet dat daarna, indien gewenst en aan de wettelijke voorwaarden wordt voldaan, een pgb wordt beoordeeld.

Hoofdstuk 8. Herziening en handhaving

Artikel 29. Rechten, plichten en informatievoorziening

Dit artikel verplicht het college om jeugdigen, ouders en wettelijk vertegenwoordigers duidelijk te informeren over de rechten en verplichtingen die horen bij het ontvangen van jeugdhulp, zowel in natura als via een pgb. Daarbij wordt ook gewezen op de gevolgen van onjuist gebruik.

Daarnaast geldt een inlichtingenplicht voor feiten en omstandigheden die redelijkerwijs van invloed kunnen zijn op het recht, de omvang of de vorm van de voorziening. De wettelijke pgb-informatieplicht

en de uitzondering voor gegevens uit aangewezen authentieke registraties zijn uitgewerkt in artikel 31, eerste lid.

Artikel 30. Medewerkingsplicht jeugdige en ouder(s)

Medewerking wordt gevraagd voor zover deze redelijkerwijs nodig is. Het college onderzoekt belemmeringen, biedt passende ondersteuning en een herstelmogelijkheid en motiveert de gevolgen van ontbrekende informatie. Een maatregel vraagt steeds een wettelijke grondslag en een individuele, evenredige afweging.

Artikel 31. Herziening, intrekking en terugvordering

De eerste twee leden van dit artikel regelen de informatieplicht bij een pgb en de herziening of intrekking van een pgb-besluit overeenkomstig de Jeugdwet. Het verstrekken van onjuiste of onvolledige gegevens kan tot herziening of intrekking leiden als juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zouden hebben geleid; opzet of verwijtbaarheid is hiervoor geen wettelijk vereiste. Verblijf in een Wlz- of Zvw-instelling is geen zelfstandige intrekkingsgrond. Dit kan wel aanleiding zijn om opnieuw te onderzoeken of de jeugdige nog op de voorziening is aangewezen. Het derde lid biedt een verordeningsrechtelijke grondslag voor terugvordering na herziening of intrekking. Invordering bij dwangbevel is beperkt tot de wettelijk geregelde situatie van onjuiste of onvolledige gegevensverstrekking. Iedere terugvordering vraagt een gemotiveerde, individuele en evenredige afweging.

Opschorting van pgb-betalingen door de Sociale verzekeringsbank kan op gemotiveerd verzoek plaatsvinden bij een ernstig vermoeden van de in het vierde lid genoemde omstandigheden en duurt ten hoogste dertien weken. De jeugdige en/of ouder(s) worden schriftelijk over het verzoek geïnformeerd.

Artikel 32. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik

Dit artikel vormt de basis voor het gemeentelijke toezicht op een rechtmatige uitvoering van de Jeugdwet. Goede informatievoorziening aan jeugdigen en ouders is daarbij een belangrijk preventief instrument.

Daarnaast wijst het college een toezichthouder aan die toezicht houdt op de naleving van de wettelijke en gemeentelijke regels en onderzoek kan doen naar signalen van misbruik, oneigenlijk gebruik en niet-gebruik.

Artikel 33. Rechtmatigheid en doelmatigheid

Het college bevordert rechtmatige en doelmatige inzet met goede informatie, zorgvuldig onderzoek en passende controle. Uitvoeringsinstrumenten worden in beleidsregels of afspraken uitgewerkt. Onderzoek en gegevensdeling blijven binnen wettelijke bevoegdheden en privacyregels.

Hoofdstuk 9. Waarborgen verhouding prijs en kwaliteit

Artikel 34. Verhouding prijs en kwaliteit jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

Dit artikel betreft de door het college gehanteerde tarieven bij contractering of subsidiëring van aanbieders en gecertificeerde instellingen. Het ziet niet op de berekening van een pgb; daarvoor geldt artikel 27. De tarieven moeten verantwoorde hulp mogelijk maken, met inachtneming van wettelijke kwaliteitseisen, deskundige inzet en continuïteit.

Bij de tariefvaststelling betrekt het college de kosten die redelijkerwijs met de uitvoering samenhangen, waaronder personeelskosten, overhead, niet-productieve uren en scholing. Relevante

landelijke en regionale afspraken kunnen worden betrokken, maar vervangen de eigen tariefvaststelling en motivering door het college niet.

Artikel 35. Kwaliteitseisen

Lid 1 en 2

De wettelijke kwaliteitseisen gelden rechtstreeks voor jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen. Het college borgt de naleving bij contractering en kan binnen de wettelijke kaders nadere kwaliteitseisen opnemen. Een relevant keurmerk kan kwaliteit aantonen; gelijkwaardige kwaliteitsborging blijft mogelijk. De eisen zijn objectief, proportioneel en vooraf kenbaar.

Lid 3 en 4

Bij onderaanneming blijft de hoofdaanbieder verantwoordelijk voor naleving van de wettelijke en contractuele eisen. Ook voor ingeschakelde medewerkers en vrijwilligers waarborgt de aanbieder de vereiste deskundigheid en de naleving van toepasselijke eisen.

Lid 5

Het college ziet toe op de kwaliteit van de geleverde ondersteuning en kan daarvoor periodiek en steekproefsgewijs onderzoek uitvoeren.

Ook aan hulpverleners die via een pgb worden ingezet kunnen kwaliteitseisen worden gesteld. Deze eisen moeten passen bij de aard van de hulp en zijn gericht op het waarborgen van verantwoorde, veilige en doelmatige jeugdhulp.

Hoofdstuk 10. Klachten en medezeggenschap

Artikel 36. Klachtregeling

Klachten over gemeentelijke gedragingen worden behandeld volgens de Algemene wet bestuursrecht en de geldende gemeentelijke klachtenregeling. De behandeling is laagdrempelig en wordt uitgevoerd door iemand die niet bij de gedraging betrokken was. Dit is te onderscheiden van een volledig externe behandeling. Na de gemeentelijke procedure kan de Nationale ombudsman worden benaderd.

De gemeentelijke klachtenpagina is https://www.buren.nl/direct-regelen/bestuurlijk/klacht-of-bezwaar/klacht/. Deze verwijst naar de klachtenregeling en biedt informatie over mondelinge en schriftelijke indiening en ondersteuning.

De onafhankelijke jeugdhulpvertrouwenspersoon biedt ondersteuning bij rechten en klachten. Jeugdstem voert dit onafhankelijke vertrouwenswerk uit; informatie staat op https://jeugdstem.nl/. De vertrouwenspersoon is geen betrokken behandelaar of gemeentelijke beslisser. Een zelfgekozen naaste kan daarnaast ondersteunen.

Voor een klacht over een aanbieder geldt diens wettelijke klachtenregeling. Voor onenigheid met een beschikking zijn bezwaar en beroep de aangewezen routes; de termijnen staan in het besluit.

Artikel 37. Medezeggenschap en participatie

Dit artikel waarborgt de betrokkenheid van jeugdigen, ouders en vertegenwoordigers van cliëntgroepen bij de voorbereiding en ontwikkeling van het gemeentelijke jeugdhulpbeleid. Zij worden tijdig in de gelegenheid gesteld voorstellen te doen en advies uit te brengen en krijgen de informatie en ondersteuning die nodig zijn om daadwerkelijk te kunnen participeren.

Het college kan de wijze waarop deze participatie wordt georganiseerd nader uitwerken in nadere regels.

Hoofdstuk 11. Slotbepalingen

Artikel 38. Evaluatie

Met dit artikel wordt geborgd dat periodiek wordt onderzocht hoe de verordening in de praktijk functioneert. Daarbij wordt gekeken naar de doeltreffendheid en de effecten van het gevoerde beleid. De gemeenteraad wordt hierover ten minste eenmaal per twee jaar geïnformeerd. De uitkomsten kunnen aanleiding geven tot aanpassing van de verordening, nadere regels of het beleid.

Artikel 39. Nadere regels, communicatie en hardheidsclausule

Nadere regels werken uitsluitend de gedelegeerde onderdelen van de verordening uit. Beleidsregels beschrijven hoe het college zijn bevoegdheden toepast. Geen van beide kan essentiële aanspraakvoorwaarden of afwegingsfactoren vervangen die de raad moet regelen. Algemene regels worden volgens de wettelijke voorschriften bekendgemaakt.

De hardheidsclausule betreft een gemotiveerde afwijking in een bijzonder individueel geval ten gunste van de jeugdige of ouders. De beschikking en het ondersteuningsplan leggen de afwijking vast. Een algemene wijziging vraagt besluitvorming door het daarvoor bevoegde bestuursorgaan.

De gemeente geeft begrijpelijke digitale en niet-digitale informatie. Een eenvoudig overzicht of infographic kan het proces verduidelijken, naast persoonlijke ondersteuning.

Artikel 40. Overgangsrecht

Bestaande voorzieningen en lopende procedures worden volgens het overgangsrecht behandeld. Herziening of intrekking van een bestaande beschikking vraagt een toepasselijke wettelijke of verordeningsrechtelijke grondslag en respect voor de rechtszekerheid en de inhoud van de beschikking. Een andere uitkomst onder de nieuwe verordening of een wens om van aanbieder of vorm te veranderen is op zichzelf geen herzieningsgrond. De intrekking van de oude gecombineerde verordening wordt beperkt tot het jeugddeel; de samenloop met de nieuwe Wmo-verordening wordt bij de vaststelling afgestemd.